Nr. 28. Niedziela, 6 Lutego 1898 Rok 88.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Od Administracyi.

Dla uniknięcia nieprzewidzianych przeszkód i opóźnienia ogłoszeń, zechcą interesowani nadsyłać je do Redakcyi lub Administracyi *Gazety Lwowskiej* (ul. Czarnieckiego 8). Za nadsyłane ogłoszenia pod innym adresem, Administracya nie może przyjmować odpowiedzialności.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 5 b. m. do l. 10.668, zezwalający na wolny obrót zwierzętami racicowemi także w okręgach sądowych Frysztackim i Wielickim, — zamieszczone jest w dzisiejszym numerze „Dziennika urzędowego“ *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 lutego.

(Utworzenie w Tarnopolu gimnazyum z językiem wykładowym ruskim).

(§) Na posiedzeniu dnia 30 grudnia r. 1897 postawił jak wiadomo poseł Barwiński wniosek uchwalenia wezwania Rządu, by w Tarnopolu w roku 1898 zostało utworzone gimnazyum ruskie imienia Franciszka Józefa, któreby, zacząwszy od pierwszej klasy, było uzupełnionem aż do VIII klasy gimnazyalnej. Sprawa ta będzie przedmiotem rozprawy na dzisiejszem posiedzeniu sejmowem.

Komisya szkolna wygotowała o tym wniosku sprawozdanie, w którem oświadcza, że uważa za zbyteczne wszelkie zasadnicze roztrząsanie kwestyi tworzenia gimnazyów z językiem wykładowym ruskim, gdyż sprawa ta przez założenie za uchwałą Sejmu w kraju naszym już trzech gimnazyów ruskich we Lwowie, Przemyślu i Kołomyi zasadniczo rozstrzygniętą została — a gimnazya te według sprawozdań Rady szkolnej krajowej rozwijają się prawidłowo i pomyślnie.

Obecnie więc chodzi tylko o zbadanie, czy rzeczywiście zachodzi potrzeba utworzenia czwartego gimnazyum z wykładowym językiem ruskim w Tarnopolu — a jeżeli tak jest — o ile będzie to łatwem do uskutecznienia, oraz czy to gimnazyum już z dniem 1 września r. b. będzie mogło być otwarte.

Głównego dowodu na potrzebę takiego gimnazyum dostarcza statystyka narodowościowa uczniów gimnazyalnych, albowiem według ogłoszeń w dorocznem sprawozdaniu Rady szkolnej krajowej gimnazyum w Tarnopolu przy końcu roku szkolnego 18969/7 liczyło uczniów 567, z tych 166 narodowości ruskiej, z początkiem zaś roku szkolnego 1897 98 na 626 uczniów zapisanych do tego gimnazyum było już 214 Rusinów — a w czterech najbliższych gimnazyach znajdowało się: w Brodach 99, w Buczaczu 74, w Brzeżanach 114 i w Złoczowie 99 uczniów narodowości ruskiej, przyczem jest uzasadnione przypuszczenie, że liczba uczniów gimnazyalnych tej narodowości w ogóle coraz szybciej wzrastać będzie.

Z tych wszystkich uczniów narodowości ruskiej — zdaniem komisyi — niewątpliwie bardzo znaczny procent zapisałby się do gimnazyum ruskiego w Tarnopolu, to samo z powiatów północno-wschodnich pospieszyłaby tam znaczna liczba uczniów tej samej narodowości, którzy obecnie przepełniają nadmiar uczęszczane gimnazya lwowskie. Przeto cyfry same przemawiają za przychylnem załatwieniem sprawy, to też komisya szkolna oświadcza się stanowczo za utworzeniem w Tarnopolu gimnazyum z językiem wykładowym ruskim, na razie w postaci klas równorzędnych kolejno co roku uzupełnionych.

Co do terminu otworzenia I. klasy z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu z dniem 1 września 1898, to sprawa ta przedstawia pewne trudności i choć komisya szkolna nie wątpi, że przy dobrej woli władz rządowych i krajowych, te, choćby poważne przeszkody, dadzą się usunąć, przecież mniema, iż bez zaznaczenia pominąć ich nie może. — Najprzód wydatek spowodowany tworzeniem tego nowego gimnazyum — choć początkowo nie wielki — w budżecie państwowym umieszczony nie jest; dalej tworząc klasy równorzędne ruskie w Tarnopolu trzebaby im zabezpieczyć odpowiednie umieszczenie, bądź wznosząc nowy budynek, bądź przerabiając już istniejące — a choć może organa miejscowe miejskie w słusznem pojęciu własnego interesu zadanie to Władzom ułatwić powinny, jednak komisya szkolna przesądzać nie może, aby to już przed 1 września r. b. pomyślnie uskutecznionem zostało; wreszcie pewną poważniejszą trudność przedstawia okoliczność, że jak to w komisyi P Wiceprezydent c. k. Rady szkolnej krajowej oświadczył, siły nauczycielskie dla gimnazyów ruskich są w kraju naszym jeszcze nieliczne i Rada szkolna krajowa ma niełatwe zadanie obsadzenia odpowiedniego posad w gimnazyach ruskich już istniejących, a dla nowego czwartego gimnazyum niewielu tylko profesorów Rusinów znaleźćby można. To też komisya szkolna nie przesądzając w tym względzie o decyzyi władz szkolnych, jest zniewoloną powstrzymać się od oznaczenia Rządowi peremptorycznego terminu dnia 1 września r. b , jako terminu otwarcia I klasy równorzędnej ruskiej w tarnopolskiem gimnazyum. Pozostała jeszcze do rozwiązania kwestya, podyktowana artykułem 7. ustawy krajowej z dnia 22 czerwca r. 1867 nr. 13, D. u. kr., który to artykuł mówi, że o zmianach języka wykładowego w szkołach średnich stanowić będzie Sejm po wysłuchaniu zdania Rady powiatowej. W myśl więc powyższego artykułu ustawy została przez Wydział krajowy zapytaną Rada powiatowa tarnopolska o swe zdanie i przysłała pismem swem z dnia 26 stycznia 1898 do l. 238 odpis uchwały zapadłej znaczną większością na posiedzeniu Rady powiatowej w Tarnopolu na dniu 25 stycznia r. b.

Ta uchwała Rady powiatowej jest przeczącą i sprzeciwia się wprawdzie założeniu w Tarnopolu gimnazyum z wykładowym językiem ruskim, ale brak tej uchwale — zdaniem komisyi — do tego rzeczywistych, dostatecznie uzasadnionych powodów.

Natomiast wszelkie względy przemawiają za utworzeniem tego czwartego gimnazyum ruskiego, są one rzeczowe i praktyczne, jak to cyfry wyż przytoczone wykazały, bo zawsze jest pożądane, aby przez tworzenie jednego gimnazyum więcej, zapobiedz choć w części niemal we wszystkich klasach naszych gimnazyów istniejącemu przepełnieniu; a także względy jeszcze inne wielkiej doniosłości skłaniają stanowczo komisyę szkolną do przychylnego oświadczenia się za wnioskiem posła Barwińskiego i towarzyszy. Narodowość bowiem mało-ruska, jeżeli ma swobodnie i pomyślnie rozwijać się i wywalczyć sobie wśród innych narodowości słowiańskich odpowiednie stanowisko oraz zapewnić rozwój swej literaturze tak, aby nie mogła być nigdy w przyszłości pognębioną prze żadną inną choćby słowiańską narodowość, to musi mieć koniecznie możność kształcenia swej młodzieży w języku narodowym i przygotowywania liczniejszych zastępów tejże do wyższych także studyów — a to jedynie da się uzyskać przez powiększenie ilości średnich zakładów, gdzie by się mogła ta młodzież ruska kształcić w ojczystym języku. To jednak pod żadnym względem nie może ujemnie oddziaływać na stosunki wzajemne dwóch bratnich narodowości

LISTY PARYSKIE.

W styczniu.

(Carvaïlhe zwany Carvalho. — Zmiany w Operze komicznej. — Znaczenie rozumnego dyrektora. — Sposoby dostania się na scenę dla autorów dramatycznych. — Rostand a Wiktor Hugo. — Niebywałe powodzenie „Cyrana de Bergerac.“ — „Le renouveau dramatique.“ — „Le Passé“ Porto Riche'a. — Gabryel d'Annunzio jako dramatopisarz francuski. — „La Ville morte.“ — Dramat na ulicach Paryża).

(Dokończenie).

Krystyan bowiem, widząc, że wstąpienie do regimentu Gaskończyków wypadnie mu opłacić pierwej czy później pojedynkiem, zaczyna drażnić samego Cyrana. Przerywa on mu opowiadanie ironicznemi pytaniami, aluzyami do nosa i t. d. Gaskończycy zrywają się przestraszeni, pewni, że Cyrano lada chwila rzuci się na nowicyusza. Lecz Cyrano, poznawszy tego, w którym się kocha Roksane. ku powszechnemu zdziwieniu puszcza płazem przycinki Krystyana.... Ten dokucza mu coraz bardziej, aż wreszcie głos Cyrana chrypnieje z irytacyi wewnętrznej:

— Zostawcie nas samych! — rozkazuje towarzyszom.

Wszyscy oddalają się, pewni, że nastąpi straszne starcie.

Lecz Cyrano rozwiera ramiona:

— Uściśnij mnie, bracie!

Jeżeli scena ta dowodzi, że Rostand posiada w wysokim stopniu zmysł teatralny, to akt trzeci odsłania nam w nim prawdziwego poetę.

Cyrano poświęca się zupełnie dla Krystyana. Ułatwia mu schadzkę z Roxaną, ale tu koniec poświęcenia. Bo Roxane, prawdziwa „précieuse“ wymaga nietylko by ją kochano, ale by miłość wyrażona była w formie sprytnej i poetycznej. Tymczasem piękny Krystyan, powiedziawszy „Je t'aime“! umie co najwięcej jeszcze raz powtórzyć: — „Je t'aime“! Cyrano tedy, zmieniając głos, zaczyna w imieniu Krystyana wyznawać Roxanie miłość, którą sam czuje:

„Ah! que pour ton bonheur je donnerais le mien,
Quand même tu devrais n'en savoir jamais rien

. . . .

Tu trembles; car j'ai senti, que tu le veuilles
Ou non, le tremblement adoré de ta main
Descendre tont le long des branches du jasmin“.

Roxane, oczarowana, pozwala Krystyanowi *monter là ou le jasmin descend*, a Cyrano pod balkonem marzy o pierwszym całusie kochanków —*festin d'amour dont je suis le Lazare!*

Rzekłbyś, że Musset zmartwychstał.... Podobny motyw powtarza się w dalszym ciągu, lecz tu już opracowy w sposób humorystyczny. Podczas gdy kapucyn łączy ślubem tajemnym Krystyana z Roxaną, nadchodzi hr. de Guiche, naczelnik regimentu Gaskończyków, również szalejący za Roxaną. Cyrano zatrzymuje go niesłychanemi facecyami, udając człowieka, który w tej chwili spadł z księżyca.... Ustępy te, podobnie jak ballada na tle pojedynku, wyjęte są z utworów Cyrana.

Poświęcenie Cyrana wychodzi na jaw po wielu dopiero latach, gdy Krystyan umarł a Roxane cofnęła się do klasztoru. Chcąc utrzymać Roxanę w mniemaniu, że Krystyan jest człowiekiem pełnym sprytu; Cyrano pisywał też w imieniu jego listy z pola bitwy. Raz odwiedzając Roxanę w klasztorze zdradza mimowoli, że zna treść tych listów, a tem samem, że jest ich autorem.

Niepodobna mi streścić dokładniej sztuki tej, przepełnionej epizodami. Ale z tego, co powiedziałem, widzicie, że jestto sztuka na wskróś francuska: typy, całe prowadzenie akcyi i dyalogu, wszystko tchnie duchem, który ożywiał teatr francuski od Moliera aż do Wiktora Hugo i Musseta. Wszędzie jasność i spryt, dramatyczność przechodząca chętnie w teatralność, tak właściwa temperamentowi francuskiemu. Okoliczność ta, że Rostand wyemancypował się z pod wpływów zagranicznych, — wyjąwszy chyba teatr hiszpański — że stanął śmiało na gruncie narodowym, podnosi niezmiernie wartość utworu jego i była jedną z głównych przyczyn ogromnego powodzenia „Cyrana“.

Nie zapominajmy też o dowcipie, rozsianym hojną ręką po całej sztuce. Oto próbki:

Kiedy w pierwszym akcie publiczność oburza się postępkiem Cyrana, jeden z mieszczan odzywa się:

— *Vous n'êtes pas Samson!*

Cyrano — *Voulez-vons me prêter, Monsieur, votre mâchoire?*

Wicehrabia, z którym Cyrano następnie się pojedynkuje, obsypuje go obelgami: *Maraud, faquin, butor de pied plat ridicule!*

Cyrano na to zdejmuje grzecznie kapelusz, jak gdyby wicehrabia był się przedstawił:

Ah? — Et moi, Cyrano-Savinien-Hercule
De Bergerac!

W dyskusyi z damami — „précieuses ridicules“ — odzywa się Cyrano:

Inspirez nous des vers, mais ne les juges pas.

Znacie teraz zalety sztuki i przyczyny jej powodzenia. Być może, że Rostand powołany jest istotnie do odrodzenia teatru francuskiego. Lecz „Cyrana“, mimo niebywałego sukcesu, nie można jeszcze nazwać ani arcydziełem, ani dziełem genialnem. Jestto tylko dzieło świeże, pełne prawdziwego i prawdziwie dramatycznego talentu. Ma ono i wielkie wady, które w części zawdzięcza chrzestnemu ojcu swemu, Coquelinowi. Bo oto rola Cyrana przygniata formalnie wszystkie inne. Jestto najdłuższa z ról istniejących: liczy ona 1400 wierszy, cała sztuka zaś 2400. I zakończenie: śmierć Cyrana po długiej agonii, deliryach i t. d., jest przyczepkiem szkodliwym dla sztuki; drugie ustępstwo dla Coquelina, który chciał „faire sa Sarah“ jak się Sarcey wyraża.

*

„Cyrano de Bergerac“ jest w każdym razie najświetniejszym dotychczas objawem owego ruchu, który Jerzy Rodenbach nazwał „le renouveau dramatique“, a który równocześnie i w innych krajach obserwujemy. We Francyi ruch ten rozpoczął się przed kilku zaledwie laty, a dążył on od razu, świadomie, do wznowienia wielkiego dramatu, dramatu wierszowanego. „Heraklea“ młodego poety Villeroy w „L'oeuvre“, „Manon Roland“ Bergerata w Komedyi francuskiej, „Pour la couronne“ Coppéego w Odeonie, wreszcie „Princesse“ Rostanda, oto etapy, po których dramat francuski doszedł do „Cyrana.“ W Niemczech ostatnie dopiero dzieła Hauptmanna i Sudermanna, „Dzwon zatopiony“ i „Johannes“, oznaczają zwrot podobny.

Sztuka obyczajowa, chociaż nie zaginęła z Dumasem, i w młodych autorach, jak Hervieux, Brieux, Becque, znalazła zastępców utalentowanych, nie może się jednak poszczycić podobnem powodzeniem, jak „Cyrano.“

kraj nasz zamieszkujących, przeciwnie ułatwić tylko powinno równomierny ich rozwój i wpłynąć musi dodatnio na ogólne podniesienie poziomu oświaty krajowej.

(Subwencyonowanie budowy kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów).

(§) Na dzisiejszem posiedzeniu sejmowem wniósł Wydział krajowy przedłożenie z projektem uchwały, aby Sejm budowę projektowanej kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów) uznał w myśl ustawy z d. 17 lipca 1893 r. Dz. u. kr. Nr. 42 za użyteczną i potrzebną ze względu na interesa kraju.

Sejm upoważnić ma Wydział krajowy, iżby w razie wydania koncesyi państwowej na projektowaną kolej Przeworsk-Bachórz (Dynów) udzielił imieniem kraju na rzecz tej kolei i na czas niedłuższy jak do końca r. 1968, gwarancyi dochodu równającego się oprocentowaniu po 4 prc. od sta i umorzeniu prawidłowemu pożyczki pierwszeństwa zaciągnąć się mającej przez koncessyonaryusza w wysokości nie przewyższającej sumy 1,800.000 zł. i mającej zapewnione zrealizowanie po kursie nie niższym od 96 prc. Upoważnienie to czyni się nadto zależnem od warunków; iż kapitał imienny tej kolei ustanowiony będzie na sumę nie wyższą jak 2,700.000 zł. oraz nad wymienioną wyżej pożyczkę pierwszeństwa dostarczoną będzie przez emisyę akcyi zakładowych wpłaconych w pełnej ich imiennej wartości, których objęcie należycie zapewnionem będzie łącznie przez interesentów miejscowych i państwo a do których nie będzie przywiązanem prawo pobierania procentów interkalarnych przez czas budowy.

O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba, zamiast wpłaty akcyi zakładowych tej kolei przez interesentów, przyjąć ich gwarancyę oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału zakładowego, a to do wysokości nie przewyższającej łącznie z państwową subwencyą, trzeciej części kapitału imiennego, upoważniony zostaje Wydział krajowy do objęcia w ich miejsce odpowiedniej liczby akcyi zakładowych, wpłacenia ich w pełnej imiennej wartości i pokrycia odnośnego wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego, a to po zawarciu z gwarantującymi interesentami umów zabezpieczających fundusz rzeczony od wszelkich strat, w takich zaś wyjątkowych wypadkach, gdyby umowa taka zawartą była z interesentem prywatnym, to nadto dopiero po dokonanym wpisie hipotecznym, przedstawiającym bezpieczeństwo pupilarne, stwierdzone w drodze sądowego oszacowania przedmiotu hipoteki.

Strejk studentów.

Strejk studentów niemieckich w wyższych szkołach w Austryi doprowadził w Wiedniu do ostrych zatargów między tymi studentami a studentami słowiańskimi, którzy wychodzą z tego stanowiska, że na to zapłacili czesne, aby słuchać wykładów, — to prawo atoli zostało im przemocą odebrane przez studentów niemieckich. Studenci niemieccy w Wiedniu, wbrew danemu przyrzeczeniu nie chcą nawet w klinikach zachowywać się spokojnie. Wczoraj przed południem przyszło mianowicie na klinice znakomitego chirurga wiedeńskiego prof. dr. Alberta do ubolewania godnych demonstracyj. Około 200 studentów zebrało się tam, by słuchać odczytu, w skutek czego sala była zapełnioną. Zaraz potem przybyły dwa niemieckie narodowe burszenszafty, aby przeszkodzić wykładom. Profesor Albert, który się o tem dowiedział poprzednio, przysłał swojego asystenta do sali z doniesieniem, że dziś nie będzie miał wykładu. Czesi odpowiedzieli na to asystentowi, że zapłacili czesne, aby módz słuchać wykładów. — Wreszcie udało się dziekanowi Wydziału lekarskiego prof. Ebnerowi uspokoić studentów. Przywódca czeskich studentów, Brzecka, wypowiedział mowę, w której zażądał, by wykłady się dalej odbywały, gdyż Czesi zapłacili czesne na to, aby słuchać wykładów. Po tem oświadczeniu Czesi opuścili salę. Pomimo tego, że początkowo było ogłoszonem, iż w szpitalu powszechnym wykłady odbywać się będą, zasystowano prelekcye wczoraj przed południem. Po demonstracyi u profesora Alberta odbyły się demonstracye na klinice prof. Nothnagla i Holzera. Wskutek tego ogłosił dziekan wydziału medycznego, że systuje wykłady także w powszechnym szpitalu. Na wielu medycznych klinikach odbyły się jednak wczoraj wykłady w spokoju.

Deputacya słowiańskich studentów politechniki wiedeńskiej zjawiła się wczoraj u rektora Bricka i wręczyła mu rezolucyę młodzieży słowiańskiej, spisaną w języku francuskim. Przywódca deputacyi prosił rektora o ochronę studentów słowiańskich. Rektor odpowiedział, że dotychczas jeszcze wykroczeń nie popełniono i sądzi, że między wykształconymi studentami dojść do tego nie może. Studenci odpowiedzieli, że mają takie samo prawo na tutejszych wyższych szkołach, jakie mają Niemcy, i nie będą spokojnie przysłuchiwać się spiewowi prowokacyjnej pieśni *Wacht am Rhein.* Rektor pnwiedział na końcu, że nasza *alma mater* należy do wszystkich w równej mierze. „Proszę panów spokojnie odejść, a my będziemy umieli panów ochronić". Rektor obiecał, że przedłoży rezolucyę kolegium profesorskiemu i że będzie się o to starał, by nie zaszły prowokacye ze strony studentów niemieckich.

Przed techniką przyszło jednak do formalnej bójki między niemieckimi a słowiańskimi studentami. Niemieccy studenci oczekiwali w większej liczbie powrotu deputacyi. Naprzeciwko nich ustawili się Czesi. Obie grupy stały spokojnie przez jakiś czas. Nagle rozpoczęli niemieccy studenci spiewać *Wacht am Rhein*, a Słowianie *Hej Slovane*, W chwilę potem rozpoczęła się bójka na kije i laski, która trwała dopóty, dopóki prof. Taula nie pospieszył i nie rozdzielił bijących się.

Wczoraj w południe studenci niemieccy urządzili także demonstracye w akademii leśniczej w Wiedniu mimo przyrzeczenia, że się będą spokojnie zachowywać podczas wykładów. Skoro dwom wykładom przeszkodzono przemocą, zasystowano wszystkie inne.

Komitet klubu Młodoczechów w Pradze otrzymał telegramy słowiańskich studentów z wyższych szkół wiedeńskich z prośbą o ochronę. Komitet telegrafował do Prezydenta Ministrów z prośbą o opiekę nad studentami i postanowił w najbliższych dniach wysłać jednego reprezentanta do Wiednia, by się wstawił u Prezydenta Ministrów za studentami.

W Innsbruku strejkujący studenci niemiecko-narodowi napadli i znieważyli czynnie dwóch członków stowarzyszenia katolickich studentów niemieckich „Austrya".

W Gracu studenci niemieccy urządzili demonstracyę przeciw prof. Frischaufowi, uchodzącemu za przyjaciela Słoweńców. Profesor musiał uciec przed demonstrującymi studentami do swego gabinetu. Szturmowali nawet dalej do drzwi gabinetu, ale gdy się rozeszła wieść, iż w westybulu uniwersytetu znajdują się studenci słoweńscy, odstąpili od gabinetu i pospieszyli do westybulu, aby wyprzeć ztamtąd studentów słoweńskich.

Z Sejmów krajowych.

Na wczorajszem posiedzeniu sejmu czeskiego posłowie Herold i Pacak przedłożyli wniosek, zawierający formalny projekt krajowej ustawy językowej. Według tego projektu ustawy, składającego się z jedenastu paragrafów, Królestwo Czech tworzyć ma jednolitą i niepodzielną całość. — Wszelka zmiana tudzież każda regulacya granic, okręgów i powiatów może nastąpić jedynie za zgodą sejmu. Siedzibą centralną krajowych władz państwowych i autonomicznych jest Praga. Na całem terytoryum Czech są języki czeski i niemiecki równouprawnionymi językami krajowymi. Wszystkie zwrócone do Sejmu czeskiego reskrypta, orzeczenia, wnioski, oświadczenia sądowe muszą być wystylizowane w języku czeskim i niemieckim. Język czeski i niemiecki są urzędowymi we wszystkich władzach i urzędach krajowych w Czechach, a zatrudnieni w Czechach urzędnicy państwowi i krajowi muszą władać obu językami krajowymi. Wszystkie publiczne napisy, nazwy i pieczęcie, mają być czeskie i niemieckie, a równouprawnienie językowe ma być także przeprowadzone we wszystkich państwowych i autonomicznych władzach krajowych. Zarówno państwowe jak i autonomiczne władze muszą przeprowadzać dochodzenia, załatwiać sprawy i wydawać orzeczenia w tym języku, w jakim daną sprawę do tych władz wniesiono. Zmiana tej ustawy krajowej może nastąpić jedynie większością dwóch trzecich głosów w obecności przynajmniej trzech czwartych wszystkich posłów do sejmu czeskiego. — Wniosek ten odesłano do komisyi, wybranej na wniosek hr. Buquoy dla kwestyi językowej.

P. Pinkas i towarzysze interpelowali Namiestnika z powodu rzekomo stronniczego postępowania telegraficznego Biura korespondencyjnego, zapytując, czy Rząd gotów jest spowodować, aby organa jego z równą sprawiedliwością postępowały wobec obydwóch narodowości w Czechach.

Posłowie niemieccy interpelowali w sprawie tablic z napisami miejscowości, ponieważ dotychczasowe nie odpowiadają przepisom obowiązujących ustaw.

Poseł dr. Pippich (Czech) interpelował w sprawie wystawionej w d. 27 stycznia w nadwornym teatrze berlińskim sztuki Józefa Laufsa p. t. „Der Burggraf", zarzucając, iż w sztuce tej znajdują się ustępy, zwrócone przeciw narodowi czeskiemu a po części i węgierskiemu, na galowem zaś przedstawieniu tej sztuki był obecny także ambasador austro-węgierski Szoegenyi.

Poseł Podlipny interpelował w sprawie postępowania studentów niemieckich z czeskimi w Wiedniu.

Z porządku dziennego, odbyło się pierwsze czytanie wniosku pos. Schlesingera w sprawie utworzenia niemieckiej szkoły weterynaryjnej. Dalej p. Karlik motywował swój wniosek w sprawie bezzwłocznego zniesienia obrotu mlewem.

Z powodu wniosku o zakazanie gry różnicowej na giełdzie zbożowej komisya dla spraw kultury krajowej wniosła, aby zwrócić się do Rady państwa z rezolucyą, by uchwaliła ustawę, którąby unormowała kary na wszelkie nadużycia na giełdzie zbożowej, giełdę i zawierane na niej interesa poddała pod ściślejszy niż dotąd dozór państwa, zobowiązania wypływające z gry różnicowej uznała za nieważne i oświadczyła, iż nie mogą być sądownie zaskarżone. Po dyskusyi wniosek został przyjęty wraz z dodatkiem wzywającym Rząd, aby wziął inicyatywę w sprawie uregulowania na drodze międzynarodowej terminowego handlu zbożem. Następne posiedzenie Sejmu czeskiego odbędzie się we wtorek.

Na wczorajszem posiedzeniu sejmu morawskiego dep. Hulka i tow. interpelowali Namiestnika co do zajść w berneńskiej technice. Interpelanci podnieśli, że niemieccy słuchacze w roku poprzednim gwałtem przeszkadzali czeskim swym kolegom w noszeniu ustanowionych przez statut oznak i barw, a czescy słuchacze wtedy, w skutek interwencyi rektora, zgodzili się czasowo zrzec się noszenia swych barw i oznak; w ten sposób konstatują, że to właśnie niemieccy słuchacze pierwsi dostrzegli w noszeniu barw burszowskich dostateczny powód do zaniepokojenia i zaburzeń. Interpelanci zapytują czy Rząd gotów jest zapewnić studentom czeskim odpowiednią opiekę dla ich czci i swobody kształcenia się — oraz czy zamierza w czasie jak najrychlejszym wznieść w Bernie technikę czeską.

Nawet „Le Passé" Porto-Riche'a, sztuka bezsprzecznie pełna sprytu i werwy, którą przyjaciele autora zwiastowali z góry jako rzecz niepospolitą, nie spotkała się z przyjęciem oczekiwanem. Mówią, że to wina aktorów. „Le Passé" jest sztuką dla Wodewilu lub Gymnase. Grano ją w Odeonie. Miasto sprytu, lekkości, elegancyi *fin de siècle* — klasyczny patos, ale patos drugiej klasy. To prawda; ale swoją drogą i autor zawinił. Porto-Riche chciał przedumasować Dumasa. Lecz jeżeli sam Dumas się przeżył, to styl jego przesadzony, niesmak tylko budzi.

François Prieur jest typem nowoczesnego Don-Juana. Ani zbyt piękny, ani zbyt sprytny, ale podoba się kobietom. A że sam, pełen temperamentu, kocha się bodaj przez godzinę na zabój w każdej niebrzydkiej kobiecie, którą spotyka, cóż dziwnego, że korzysta ze szczęścia swego? Okłamuje on kobiety z łatwością, której nie powstydziłby się nawet pierwowzór jego, kochanek Elwiry.

Lecz oto właśnie pierwsza kwestya, którą zajmuje się sztuka Porto-Riche'a: czy wolno kłamać w miłości? Bohaterka sztuki jego, piękna wdowa Dominika de Brienne broni w pierwszym akcie tezy przeciwnej, a cały przebieg dramatu jest potwierdzeniem jej poglądu: domyślacie się, że w stosunku do Prieura.

Dominika kochała niegdyś Prieura, lecz poznawszy obłudę jego, odwróciła się odeń. Jednak iskra nie wygasła jeszcze. A kiedy Prieur, popełniwszy niezliczone inne „crimes de coeur", znowu się z nią spotyka, kiedy z całą namiętnością zmysłowego człowieka ponawia starania swe, Dominika czuje, że siły jej słabną. Cała sztuka jest pojedynkiem o miłość.

D o m i n i k a: Dla czego mnie okłamywałeś?

F r a n ç o i s: Bo cię uwielbiałem....

D o m i n i k a: Czuję potrzebę szanowania tego, którego kocham....

F r a n ç o i s: W takim razie nie kochasz prawdziwie!

I już sofizmata te mają rozbroić Dominikę, gdy w tem ostatnie kłamstwo Franciszka budzi ją z upojenia. Naznacza on jej schadzkę w apartamencie, który, jak twierdzi, najął i urządził dla niej wyłącznie. Adres? — Saint James. — Saint James! W pomieszkaniu tem przyjmował Franciszek wszystkie swe kochanki. Dominika z opowiadania dawno znała adres ten. Duma kobieca zwycięża i odpycha Don Juana.

„Le Passé" mogłoby być sztuką zajmującą: lecz autor rozłożył tę walkę o miłość na pięć aktów, w których jedna i ta sama scena — serenada Don Juana — powtarza się cztery razy. Dyalog nerwowy, pełen sprytu i trafnych refleksyj: lecz czuć, że autor przez długi czas zbierał myśli, które w dyalogu wypuszcza równocześnie na kształt deszczu ogni sztucznych....

Miesiąc ten obfitował w premiery zajmujące. Od roku już niemal anonsowano sztukę, którą powieściopisarz włoski à la mode, Gabryel d'Annunzio, napisać miał dla Sary Bernhardt — po francusku, podobnie jak Oskar Wilde niegdyś swą „Salome". Mówią, że Sara dlatego tylko ze względnym spokojem patrzyć mogła na tryumf Coquelina w „Cyranie", iż spodziewała się większego jeszcze po „Ville morte" Annunzia.

Oczekiwanie zawiodło Sarę, a wraz z nią grono entuzyastycznyah wielbicielek „Enfant de la volupté" „Triomphe de la Mort", powieści „Róży" „Lilii" i „Granatu"....

Dla tych, którzy w ubiegłem lecie byli obecnymi przy debiucie dramatopisarskim d'Annunzia, którzy widzieli w tejże samej „Renaissance" jego „Sen poranku wiosennego", napisany dla Eleonory Duse, słabe powodzenie „Ville morte" nie było wcale niespodzianką. Annunzio jest stylistą, ma dar opisowy i analityczny, ale brak mu dramatopisarskiej syntezy, nerwu scenicznego. Po zatem, pierwiastek mistyczno-romantyczny i chorobliwy, cechujący twórczość d'Annunzia, znośniejszym jest w powieści niż na scenie.

Cały też pomysł, na którym opiera się „La Ville morte", nadawałby się bardziej do poematu romantycznego w stylu byronowskim, niż dla dramatu. Leonard, młody archeolog, przybył z siostrą swą Blanche-Marie do Myceny, gdzie udaje mu się wykopać grób Atrydów i wieszczki Kassandry. Wraz z nim przeniósł się do Grecyi przyjaciel jego, Aleksander, z ociemniałą żoną swą, Anną i starą jej piastunką. W gronie tych kilku osób odgrywa się cały dramat, a raczej tragedya przeznaczenia na wzór starożytnych greckich tragedyi rodzinnych. Bo wraz ze złocistemi mumiami Atrydów wróciły też na świat fatalne ich namiętności i popychają ku zgubie tych, którzy śmieli odsłonić tajemnicę ich grobów....

Aleksander, nieszczęśliwy u boku chorej swej małżonki, zakochuje się w Blanche-Marie. Anna odgaduje uczucie to i gotowa poświęcić się dla szczęścia męża. Ale młoda, niewinna Blanche-Marie obudziła inną jeszcze namiętność, bardziej jeszcze występną: brat jej, Leonard, powziął dla niej miłość przekraczającą granice czułości braterskiej. A kiedy Aleksander wyznaje mu własne dla siostry jego uczucia, Leonard, porwany szaloną zazdrością, obłędem, w którym mu się zdaje, że Blanche-Marie urodziła się na to tylko, by unieszczęśliwiać najbliższych, topi ją w słynnej fontannie Perseia.

Akcya ta jest niezmiernie przykrą dla widza Nikt nie odmówi poetyczności myśli głównej zemście zbezczeszczonych grobów. W poemacie liryczno-opisowym pomysł ten wywołałby grozę estetyczną. Są pewne rzeczy, które wyobraźnia czytelnika rozwija piękniej i wspanialej, niż sztuka reżyserska. Na scenie, ci ludzie w strojach nowoczesnych, odgrywający tragedyę grecką w obliczu sarkofagów, nie czynią wrażenia tragicznego; nie mówiąc już o tem, że tragedye kazirodztwa znosić możemy u królów greckich, ale nie u ludzi współczesnych.

*

Kończąc list ten, nie mogę pominąć dramatu, który rozgrywa się obecnie na ulicach Paryża. Podpada on tembardziej pod kompetencyę sprawozdawcy teatralnego, ile że pewien literat przemyślny ułożył zeń istotnie sztukę, którą grywają obecnie w amsterdamskim Pałacu kryształowym p. t. „Kapitan Dreyfus czyli męczennik z wyspy dyabelskiej". W sztuce tej występują wszystkie osobistości zaangażowane w sprawie Dreyfusa: generałowie Boisdeffre i Mercier, kapitan Esterhazy, Picquart, Zola, „la dame voilée" i t. d. Najciekawszą zaś właściwością sztuki tej jest to, że koniec jej zmienia się codziennie według ostatnich wiadomości telegraficznych.

Ostatni obraz dramatu tego odegrał się, jak wiadomo, w parlamencie. Kałamarze latające po powietrzu, pięści spadające na głowy, turban posła mahometańskiego Grenier, tarzający się po ziemi. Potem wkroczenie żołnierzy, uspokojenie umysłów: widać ludzi kurzem pokrytych, wdziewających surduty, zapinających kamizelki. To prawodawcy Francyi skończyli pracę dzienną!

Puk.

Przedłożony na temże posiedzeniu przez br. Chlumecky'ego projekt ustawy o uznanie za nieustającą komisyi, złożonej z 21 członków, a mającej przeprowadzić obrady nad projektami tyczącymi się zgody narodowościowej w Morawii, — postanawia, że komisya ta w czasie obecnego okresu czynności sejmu morawskiego lub w czasie odroczenia jego obrad, może funkcyonować dalej. Działalność jej w obrębie postanowień regulaminu obrad sejmu, ograniczyć się ma na rozpatrzeniu i przygotowaniu przedmiotów, poruszonych we wnioskach ugodowych posłów Zaczka, Prombera i Fuxa. Po ukończeniu działalności komisyi zamknie jej obrady Marszałek krajowy. — Po zatem zaś może być komisya zamkniętą za Najwyższem postanowieniem. Gdy Sejm najbliższym razem ponownie się zbierze, odroczona lub zamknięta komisya na podstawie osobnej uchwały sejmu może działalność swą podjąć na nowo, jeżeliby jednak zamknięcie komisyi nastąpiło w skutek Najw. postanowienia, to ponowne powołanie jej do życia nie może mieć miejsca. Ustawa ma obowiązywać od chwili ogłoszenia.

Następne posiedzenie sejmu dzisiaj.

KRONIKA

Lwów, 5 lutego.

Kalendarz Jubileuszowy.

5 Lutego:

Rok 1878. Ogłoszenie wykazu nagród udzielonych austryackim wystawcom na paryskiej wystawie światowej z roku ubiegłego. Wielka ilość odznaczonych, stanowiła wspaniały tryumf przemysłu austryackiego, odniesiony na tym międzynarodowym turnieju wiedzy i pracy.

Rok 1888. Gdy niebezpieczeństwo wojny z Rossyą zdawało się grozić Monarchii, Minister Ziemiałkowski w zastępstwie chorego Prezydenta Ministrów hr. Taaffego, na postawioną w Radzie państwa interpelacyę, dał następującą odpowiedź: Stosunki Monarchii z sąsiedniemi mocarstwami, są w ogóle zadowalające i nie zaszły w nich, mianowicie w ostatnich czasach, żadne zmiany, któreby pokój zakłócić mogły. Pomimo niepewnej i groźnej politycznej sytuacyi w Europie, nie traci Rząd nadziei, że pokój da się utrzymać, ponieważ odpowiada to tylekroć wyrażonym życzeniom wszystkich rządów, a zwłaszcza Rządu Jego ces. i król. Mości.

Rok 1889. Po pełnym grozy wypadku z 30 stycznia tego roku, który kirem żałoby okrył Najwyższy Dwór i całą austro-węgierską Monarchię, raczył Najj. Pan zwrócić się do Swoich wiernych ludów w Najwyższem piśmie następującej osnowy:

Kochany hr. Taaffe!

Serce Me prawdziwą odczuwa potrzebę zwrócenia się w ciągu tych dni najboleśniejszej żałoby, wprost do mych kochanych ludów, aby im wszystkim oświadczyć wyrazy mej najgorętszej, niewygasłej podzięki za niezliczone dowody wzruszającego przywiązania i pełnej pietyzmu wierności. W tym celu przesyłam w załączeniu Mą odezwę, której odpowiednie obwieszczenie zechciej Pan zarządzić.

Franciszek Józef w. r.

Odezwa do ludów Austro-Węgier i Rozkaz dzienny do c. i k. armii i marynarki, uzupełniały to Najwyższe pismo odręczne.

Wiekopomnemi zostaną słowa, któremi na przemówienie P. Prezesa gabinetu odpowiedzieć raczył Najj. Pan, widocznie głęboko rozczulony a usiłujący zapanować nad wzruszeniem, z oczyma pełnemi łez, które pod koniec przemówienia przemieniły się w łkanie, tamujące słowa Monarchy. Dziękuję Izbie poselskiej, mówił Najj. Pan, dziękuję najuprzejmiej i najserdeczniej za gorący współudział objawiony z powodu zgonu Mego najukochańszego Syna. Wszystkie ludy królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych okazały przy tej smutnej sposobności tyle dowodów miłości i wierności, tyle prawdziwie austryackiego potryotyzmu, tyle przywiązania do Dynastyi — podnoszę to ze szczególniejszym naciskiem, do Dynastyi — że było mi to, obok wiary w Wszechmogącego, największą pociechą w ciężkiej mej boleści. Pomimo strasznego ciosu, wypełniać będę nadal, jak dotąd wiernie i sumiennie Me obowiązki Monarsze; oświadcz Pan przeto Izbie poselskiej najgorętsze podziękowanie w Mojem Imieniu, jak również w Imieniu Cesarzowej i Mojej Synowej. Ile w tych ciężkich dniach mam powodów do wdzięczności dla Mej najukochańszej Małżonki, Cesarzowej, jak dzielną była mi Ona podporą, tego nie mogę opisać ani dosyć gorąco opowiedzieć. Nie jestem również w możności dostatecznie podziękować Niebiosom, że mi zesłały taką towarzyszkę życia! Rozpowiedz Pan to szeroko; im do szerszej podasz Pan to wiadomości, tem więcej wdzięcznym ci będę.

6 Lutego:

Rok 1864. Wojna szlezwicko-holsztyńska miała się niebawem rozstrzygnąć. Po świetnych zwycięstwach pod Jagiel, Oversclk i Königsberg, cofa się armia duńska pod wodzą de Meza po za drugą linię obronną, kryjąc się za szańce pod Düppel. W ślad za cofającą się armią, pospieszyły siły zbrojne sprzymierzonych, a dnia 6 lutego natarła przednia straż, złożona z austryackich huzarów pułku Lichtensteina na tylną straż duńską, znosząc ją w krwawej potyczce.

Rok 1897. W Sejmie morawskim żądają Niemcy rozgraniczenia kraju, wedle zamieszkujących go narodowości, Czesi zaś stawiają wniosek o wysłanie adresu do Tronu. Takiż sam wniosek czyni poseł dr. Herold w sejmie czeskim. Od rozpraw adresowych usuwają się Niemcy i opuszczają salę sejmową.

— **Fasye do podatku osobisto-dochodowego.** Zdarzyły się wypadki, że strony zamieściły w owych fasyach do podatku osobisto-dochodowego tylko jedną ogólną sumę dochodu u dołu rubryki „razem" na pierwszej stronie dotyczącego formularza, nie podając zresztą żadnych bliższych szczegółów, w jaki sposób dochód ten został obliczony.

Wobec tego oznajmiło Ministerstwo skarbu, że fasye w ten sposób sporządzone, żadną miarą nie odpowiadają obowiązującym w tym względzie postanowieniom prawnym, albowiem §. 202 ustawy i art. 32 al. 1 rozporządzenia wykonawczego przepisują wyraźnie, że w fasyach zeznać należy dochód według poszczególnych jego źródeł.

Postanowienie art. 32 al. 2, iż fasyonujący uczyni zadość swemu obowiązkowi, wypełniając ostatnią rubrykę („razem") pierwszej strony formularza fasyi, należy według deklaracyi Ministerstwa rozumieć w ten sposób, że fasyonujący nie jest obowiązany rozróżniać w swej fasyi dochodu na stały i chwiejny, oraz szczegółowo podawać dochodu w rubrykach 1, 2 i 3 z każdego roku wchodzącego do przecięcia.

Jest przeto w interesie wszystkich kontrybuentów, aby fasye swe według powyższych wskazówek sporządzały, albowiem w razie przeciwnym narażą się na zakwestyonowanie fasyi przez władze wymiarowe.

(§) **Ustawy i rozporządzenia drogowe w Galicyi.** P. Mikołaj Latoszyński, koncepista Wydziału krajowego, wydał obecnie ustawy i rozporządzenia drogowe w Galicyi z objaśnieniami. Wskutek ważnych zmian, jakie obecnie zaszły w gospodarstwie drogowem w ostatnich latach, a zwłaszcza w r. 1897, wydanie takiego podręcznika jest ze wszech miar pożądanem. Dziełko to obejmujące 326 stronic druku, zawiera ustawę drogową z r. 1897 wraz z odnośnemi rozporządzeniami, względnie innemi ustawami, mającemi ścisły związek z gospodarstwem drogowem. Pojedyncze postanowienia zaopatrzone są licznemi objaśnieniami, orzeczeniami Wydziału krajowego i trybunału administracyjnego, — podręcznik ten zatem będzie nader pożytecznym dla wszystkich władz i urzędów, sprawujących nadzór nad drogami w naszym kraju.

Podręcznik ten nabyć można u wydawcy p. Latoszyńskiego w Wydziale krajowym. Cena egzemplarza broszurowanego wynosi 2 zł., w oprawie 2 zł. 10 ct., w ozdobniejszej oprawie 2 zł. 25 ct.

— **Z Towarzystwa politechnicznego.** We wtorek, dnia 8 b. m. odbędzie się w sali fizyki c. k. Szkoły politechnicznej o godzinie 6 wieczorem wykład dr. W. Laski „O metodach i instrumentach geodynamicznych (grawitacyi i trzęsień ziemi) z demonstracyą", na który Towarzystwo przyrodników im. Kopernika członków Towarzystwa politechnicznego zaprasza. — Dalej dyskusya nad wykładem prof. Jana Boguckiego „O fundamentowaniu nowego teatru we Lwowie".

Zgromadzenie tygodniowe odbędzie się we środę, dnia 9 b. m. o godzinie 7 wieczorem (Rynek l. 30). Na porządku dziennym: a) Wykład inżyniera Zygmunta Rodakowskiego p. t.: „Projekt wodociągu naftowego z Borysławia do Dziedzic"; b) Wybór komitetu przedwyborczego.

— **Do wydziału** Towarzystwa lekarskiego lwowskiego na rok 1898 weszli: dr. Machek jako przewodniczący, prof. dr. Antoni Gluziński, jego zastępca, dr. Hojnacki sekretarz, dr. Stachiewicz gospodarz, dr. Dębicki bibliotekarz, dr. Pappé i dr. Szulisławski, członkowie wydziału.

— **Telefon Lwów-Kraków-Wiedeń.** Jutro, w niedzielę o godzinie 10 przed południem odbędzie się z polecenia Ministerstwa ostateczna rewizya linii telefonicznej pomiędzy Lwowem, Krakowem i Wiedniem, a raczej techniczna próba wytrzymałości tej linii, poczem prawdopodobnie w najkrótszym już czasie, linia do użytku publicznego oddaną zostanie.

— **Ruch pociągów** towarowych na szlaku Łupków-Cisna, z powodu zawiei śnieżnych, został wstrzymany na przeciąg trzech dni.

— **Z karnawału.** Pod protektoratem JE. księcia Namiestnika odbędzie się dnia 16 b. m. w salach Kasyna miejskiego na dochód Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczów Wszechnicy lwowskiej wieczór z tańcami. Komittet urzęduje od niedzieli 6 b. m. w lokalu Tow. Bratniej pomocy od godziny pół do 1 do pół do 2 w południe, a w dniach 14, 15 i 16 b. m. przez cały dzień w Kasynie miejskiem. Kto zaproszenia nie otrzymał, zechce się po nie w komitecie zgłosić.

— **Reduta artystyczna** odbędzie się we czwartek, dnia 17 b. m. w sali teatralnej i na scenie, połączonej olbrzymiem podyum w jedną całość. Równocześnie w salach Tow. muzycznego, ustąpionych łaskawie przez zarząd, odbywać się będzie bal maskowy z tańcami. Obie sale podobnie jak to miało miejsce w dniu 1 b. m., połączone będą schodami. Z obfitego programu, wymieniamy na razie wspaniały wodotrysk świetlany bijący w środku sceny, bogato uposażoną loteryę fantową (500 cennych fantów), wreszcie przedstawienie operetkowe, zaimprowizowane na ruchomej scenie. Wstęp na redutę i na bal maskowy 3 zł. Dla panów strój balowy. Bilety do lóż i amfiteatru sprzedaje od dziś kasa teatralna.

— **Walka dzienników.** Wojowniczy ten tytuł nosi efektowna wielce figura kotylionowa, układu znakomitego naszego wodzireja, p. Stanisława Żeleńskiego, przygotowywana na tegoroczny bal prasy, zapowiedziany na dzień 12 b. m. w salach kasynowych. Bliższych szczegółów udatnego tego pomysłu na razie zdradzić nam nie wolno. Nadmieniamy więc tylko, iż w „Walce" prócz przezroczystego kiosku, figurować będą tarcze i strzały, mające postać piór dziennikarskich.

Zaproszenia balowe zostały już rozesłane. Ktoby więc nie otrzymał karty zapraszającej, raczy się zgłosić ustnie lub listownie w sekretaryacie Tow. dziennikarzy polskich (Lwów, ul. Mickiewicza 15).

— **Walne zgromadzenie** gal. Towarzystwa muzycznego, odbędzie się we środę, dnia 23 b. m. o godzinie 5 w sali Towarzystwa.

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa św. Salomei odbyło się wczoraj popołudniu w sali ratuszowej. Ze sprawozdania dowiadujemy się, że pożyteczne to Towarzystwo składało się w ciągu roku 1897 z 53 członków czynnych i 95 wspierających, miało w swojej opiece 136 wdów i 178 dzieci i na ich wsparcie wydało łączną sumę 4812 zł. Zarządowi udzielono absolutoryum, poczem na wniosek ks. Gnatowskiego wybrano przewodniczącą p. Jadwigę Paparowę, zastępczyniami przewod. panie: Ochenkowską i Andrzejowską, skarbniczką panią Thuliową, jej zastępczynią pannę Titzównę, sekretarką panią Obtułowiczową.

Piękną przemową, na temat idei dobroczynności i szczytnej misyi, jaka w niej przypada kobietom, zamknął kaznodzieja ks. Teodorowicz, zgromadzenie.

— **Wieczór kwartetowy** gal. Towarzystwa muzycznego, odbędzie się w piątek, dnia 11 b. m. Oprócz kwartecistów, weźmie w nim udział p. Henryk Melcer. Do spiewu zaproszoną została p. Chulawska, młoda spiewaczka znana już z estrady koncertowej.

— **Na restauracyę** katedry na Wawelu, złożyli Konstanty i Marya z hr. Potockich ks. Lubomirscy 3000 zł

△ **Przeniesienie zakładów karnych** po za obręb miasta, a mianowicie zakładu t. zw. „Brygidki", przy ulicy Kazimierzowskiej i zakładu karnego dla kobiet przy ulicy Lipowej — było przed kilku dniami przedmiotem obrad komisyi specyalnej, wybranej dla tej sprawy przez Radę miejską. Komisya ta zgodziła się na bezpłatne oddanie c. k. Rządowi gruntów gminnych na Bogdanówce, położonych w pobliżu gruntów c. k. kolei państwowej na Gródeckiem, w celu pobudowania tamże zakładów karnych — żądając w zamian za to usunięcia więzień z zakładu „Brygidek", który ma być przebudowany i przekształcony na pomieszczenie biur sądowych, nadto usunięcia zakładu karnego dla kobiet i aresztów sądowych, pomieszczonych przy ulicy Batorego.

Oferta ta ze strony gminy lwowskiej przedstawia się jako korzystna dla Rządu; jest zatem nadzieja, że sprawa usunięcia zakładów karnych po za obręb miasta, wkrótce załatwioną zostanie.

— **Kasa chorych a magistrat.** Z Magistratu m. Lwowa otrzymujemy następujące pismo: Kasa chorych od czasu swego powstania domaga się od magistratu ubezpieczenia robotników przy różnych przedsiębiorstwach miejskich, jak w rzeźni i targowicy, przy zwykłych robotach, jak przy budowie kanałów, wodociągach, czyszczeniu ulic i t. d. — następnie ubezpieczenia personalu syndyka miejskiego, straży akcyzowej i straży pożarnej miejskiej.

W sprawie tej po kilkuletnim sporze orzekło Namiestnictwo w roku 1897, że robotnicy przy czyszczeniu ulic i wywozie śniegu i śmiecia zajęci, nie podlegają ubezpieczeniu, bo przedsiębiorstwo to nie jest prowadzone w sposób przemysłowy; podobnież nie podlega personal syndyka, bo kancelarya syndyka nie jest przedsiębiorstwem gminy, lecz zarobkowością osoby prywatnej (syndyka) — wreszcie co do straży akcyzowej zastrzegło sobie Namiestnictwo orzeczenie na później. Co do innych pretensyj Kasy chorych, orzekło Namiestnictwo na korzyść tejże Kasy, pozostawiając gminie swobodę rekursu przeciw tej decyzyi do Ministerstwa.

Gmina rekurs ten wniosła do magistratu, jako władzy politycznej I. instancyi w terminie właściwym, a rekurs ten nie odszedł jeszcze wcale do Ministerstwa.

Taki jest stan sprawy i wszelkie wiadomości, podane w niektórych pismach, jakoby gmina przegrała sprawę w Ministerstwie i wniosła rekurs do Trybunału administracyjnego, są nieprawdziwe.

— **Towarzystwo ratunkowe** lwowskie udzieliło w ciągu stycznia b. r. pomocy w 240 wypadkach. W tych wypadkach było: nagłych zasłabnięć 81, obrażeń cielesnych 148, samobójstw 8, przypadek obłąkania 1, przewieziono 57 osób, a to: do szpitala 50, do mieszkania 3, do stacyi ratunkowej 4. Zachorowało mężczyzn 141, kobiet 87, dzieci 9. Fałszywych alarmów 1. Służbę pełniło w tym miesiącu lekarzy doktorów medycyny 13. Stanowisko pierwszej pomocy urządzono 1. Liczba członków wspierających 500.

Od założenia stacyi ratunkowej w r. 1893 udzielono pomocy w 12.180 wypadkach.

— **W Wiedniu** odbył się piknik terezyanistów, urządzony przez słuchaczy prawa w Theresianum. Piknik udał się świetnie. Na pikniku był obecny JE. Prezes gabinetu baron Gautsch z rodziną. Do komitetu urządzającego należał z Polaków p. Stefan Skrzyński.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Michał Strusiewicz, współredaktor *Diła*, w 34 roku życia;

Michał Lenartowicz, notaryusz, były poseł na Sejm krajowy niedawno wybrany prezydentem lwowskiej Izby notaryalnej, człowiek otaczany powszechnym szacunkiem i sympatyą, w 65 roku życia.

W Poznaniu, dr. Wiktoryn Kramarkiewicz, ur. 1815 r., nestor lekarzy poznańskich, rówieśnik Marcinkowskiego i Małeckiego. Zażywający niezwykłej popularności, a jako człowiek ze wszech miar zacny, bardzo przez wszystkich kochany.

W Wiedniu, malarz Herman Beyfus, przeżywszy lat 41.

W Krakowie, Teodozya z Dobrzańskich Rudnicka, wdowa po profesorze gimnazyum w Kołomyi, w 46 roku życia.

— **Trzeci most na Wiśle,** łączący Warszawę z Pragą, uznany został przez Ministerstwo komunikacyi i skarbu za niezbędny. Że jednak ma on kosztować około 4,300.000 rubli, a nadto ma być wzniesiony wyłącznie z funduszów miejskich, przypuszczać więc można naprzód, że projekt ten nieprędko w rzeczywistość zamieniony zostanie.

— **Głodomór.** Do Warszawy przybędzie wkrótce oryginalny gość. Jest nim Szwed Karol Sonder, głodomór, który jest w stanie przez dziesięć dni i nocy pozostawać bez pokarmu i napoju. Sonder obecnie jest w drodze do Petersburga, gdzie doświadczenie swe wykona w obec lekarzy tamtejszych, a następnie przybędzie do Warszawy.

— **Straszny wypadek.** W fabryce jedwabiu w Ranzanico, załamał się sufit. Siedm osób zabitych, 23 rannych, z tych 11 bardzo ciężko.

— **Szczególny jubileusz.** Jedno z pism niemieckich, poświęconych modzie, przypomina, że dwudziestopięcioletniego jubileuszu dosięgła moda noszenia grzywek, ulegając przez ten czas rozmaitym zmianom. Pierwotnie grzywkę tworzyły krótko przycięte włosy, zczesane gładko na czoło. Moda ta przyszła z Anglii, gdzie zaprowadziła ją cesarzowa Eugenia, używając grzywki nie jako modnej fryzury, lecz jako znaku wdowiej żałoby po śmierci Napoleona. Moda owa znalazła chętne naśladowniczki i obecnie bardzo mała liczba kobiet nie używa tej ozdoby, tylko, że obecne grzywki są odmienne od pierwotnych.

— **Banknoty rossyjskie** 25, 10 i 5-rublowe kursować będą tylko do 1 stycznia 1900 r., poczem zupełnie wycofane zostaną z obiegu.

— **Petersburski oszust.** Do Grodna przybył nieznany tam pułkownik w towarzystwie kobiety i małego chłopczyka. Zamieszkał w hotelu Europejskim i zaraz po przybyciu zaczął odwiedzać wybitniejsze osobistości, którym opowiadał, że w drodze z Warszawy zgubił pugilares i prosił o pożyczkę. Udało mu się istotnie zebrać kilkadziesiąt rubli. Ponieważ w hotelu nie chciał złożyć pasportu i zachowywał się w ogóle podejrzanie, policya zaczęła go śledzić, a w końcu aresztowała na dworcu kolejowym w chwili, kiedy chciał odjeżdżać. Okazało

się, że mniemanym pułkownikiem był karany kilkakrotnie i pozbawiony przywilejów oszust Tretiakow.

— **Pożegnalny bankiet** dla ustępującego dyrektora Burgteatru, odbył się w Wiedniu u Sachera; wzięli w nim udział najznakomitsi przedstawiciele literatury, dziennikarstwa i teatru; między innymi byli obecni pp.: Speidel, Gross, prezydent „Concordii“, redaktor *Fremdenblattu* Frydman, autor „Miłostek“ Schnitzler, poeta Saar i t. d. Pierwszy toast na cześć gościa wzniósł redaktor *Zeit*, Herman Bahr, podnosząc jego zasługi jako pierwszego nowożytnego dyrektora teatru. Po dowcipnej przemowie Grossa, zabrał głos Burghart, aby podziękować za tyle łaski i dowodów uznania. Radca Dworu Frydman, podniósł następnie zasługi Burghardta jako prawnika. W końcu Girardi wygłaszał okolicznościowe kuplety. Podczas uczty panował nastrój serdeczny i wesoły.

— **Samobójstwo.** Bolesne wrażenie wywołał w Kijowie fakt samobójstwa człowieka 60-letniego, znanego w szerszych kołach, mianowicie ś. p. Piotra Zawalskiego, urzędnika kijowskiego oddziału Banku wołżsko-kamskiego. S. p. Z., wszedłszy na szczyt góry św. Włodzimierza, podciął sobie gardło brzytwą i martwy stoczył się na dół. Jako jedyną przyczynę samobójstwa podać można rozstrój nerwowy, jakiemu nieboszczyk uległ przed kilku miesiącami.

— **Prom parowy pod Sandomierzem.** *Warszawskij Dniewnik* donosi, że pewien przedsiębiorca austryacki wystosował do rossyjskiego ministerstwa komunikacyj prośbę o udzielenie mu koncesyi na zbudowanie promu parowego dla przewozu podróżnych, podwód i ładunków przez Wisłę pod Sandomierzem w części granicząccj z Austryą. Dla omówienia tej sprawy utworzona będzie oddzielna komisya z przedstawicieli władz rossyjskich i austryackich.

— **Podrabianie futer.** *Pietiersb. Listok* donosi, że koleją Mikołajewską nadeszła do Petersburga ogromna ilość futer podrabianych. — W gubernii nowgorodzkiej istnieje duża fabryka, zajmująca się wyłącznie naśladowaniem kosztownych futer za pomocą przefarbowywania, odpowiedniego strzyżenia i t. p. tanich skórek.

— **Szantaże brukselskie.** Sprawa miss Carpette, aresztowanej z powodu szantażów, popełnionych na wybitnych osobistościach, będzie, jak się zdaje, podstawą skandalicznego procesu. Bardzo skompromitowany ma być generalny prokurator przy najwyższym trybunale Ronge, który już podał się do dymisyi. Podobno dziewięć pań z arystokracyi wniosło skargi rozwodowe przeciw swoim mężom. Prywatne informacye utrzymują, że ma być wdrożone śledztwo przeciw 60 znanym w Brukseli osobom.

Notatki literacko-artystyczne.

(*n*) **Z sali koncertowej.** Wśród niezbyt ożywionego tegorocznego sezonu koncertowego z przyjemnością wyczytaliśmy zapowiedź koncertu p. Teodora Pollaka, który przerwał nareszcie to milczenie, parę tygodni już trwające. Sala Domu Narodnego napełniła się też słuchaczami, a zwłaszcza słuchaczkami i przez cały czas produkcyi była jedynie przybytkiem zachwytów, oklasków i w ogóle zadowolenia artystycznego. Obfity program dostarczył materyału bardzo wiele. Prócz muzyki klasycznej była w nim wszelka inna: Schubert, Schuman, Chopin, Liszt, Czajkowski i koncertant — jako kompozytor. Największe powodzenie odniósł też on na polu swych własnych utworów: oryginalnych i transkrypcyj, które wykonał z najzupełniejszą swobodą, gustem, życiem, a przytem *cela va sans dire* — z techniką olśniewającą. W pierwszej części programu, wykonanej z początkiem nieco nerwowo, co objawiało się tu i owdzie za szybkiem tempem (In der Nacht) lub niedość jasnem frazowaniem, stanęła pod względem wykonania na czele wszystkich utworów transkrypcya Liszta „Sommernachtstraum“, odegrana z wielkim brawurowym rozmachem, a przytem bardzo subtelnie w szczegółach. Z mniejszych rzeczy podobał się nam „Nachtstück“ Schumanna.

Kompozycye koncertanta w liczbie pięciu oryginalnych, a trzech transkrypcyj znane są nam częściowo już z dawniejszych koncertów. Panuje w nich melodyka płynna i swobodna, nie czerpana może z duszy zbyt głęboko, ale pełna wdzięku, uchwytna i przystępna. Fortepianowe opracowanie tych rzeczy jest wyborne, powinny więc one mieć łatwe i szerokie rozpowszechnienie. Znakomicie zwłaszcza udało się p. Pollakowi transkrybować „Menuet“. Z utworów nieznanych nam największą pomysłowością i pewnym odrębnym nastrojem odznacza się „Barkarola“.

Ogłoszenie konkursu. Wydział krajowy rozpisuje konkurs na jedno stypendyum w kwocie pięćdziesięciu złr. w. a. z fundacyi imienia: Stowarzyszenia oszczędności i kredytu urzędników i służby c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika we Lwowie“ przeznaczone dla ubogich uczniów zakładów naukowych przemysłowych w kraju.

O stypendyum to mogą ubiegać się bez względu na wiek i religię przedewszystkiem synowie tych urzędników i sług byłej c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika, którzy po upaństwowieniu jej przeszli wraz z nią pod zarząd kolei państwowych a mianowicie ci, którzy ukończywszy z celującym postępem szkołę ludową byłej kolei Karola Ludwika we Lwowie oddają się dalszym naukom w jednym z naukowyah zakładów przemysłowych w kraju.

Pierwszeństwo do stypendyum przy równych z resztą warunkach mają synowie wymienionych wyżej urzędników i sług b. kolei Karola Ludwika, którzy byli członkami Stowarzyszenia fundującego. W braku kandydatów mających prawo pierwszeństwa do stypendyum mogą pod niezmienionymi zresztą warunkami ubiegać się o nie synowie urzędników i sług którejkolwiek kolei galicyjskiej.

Prawo rozdawnictwa stypendyum służy Radzie nadzorczej Stowarzyszenia oszczędności i kredytu urzędników i sług c. k. kolei państwowych w Galicyi.

Nadane stypendyum będzie pobierane aż do ukończenia nauk w naukowym zakładzie przemysłowym pod warunkiem dobrych postępów w nauce i wzorowego zachowania się stypendysty.

Kandydaci ubiegający się o stypendyum winni w terminie do 1 marca 1898 wnieść podania do Wydziału krajowego stylizowane na ręce zarządu zakładu, do którego na naukę uczęszczają i dołączyć do nich: 1. świadectwo urodzenia i chrztu, 2. świadectwo ubóstwa. 3. świadectwo z ukończenia z celującym postępem szkoły ludowej b. kolei Karola Ludwika we Lwowie ewentualnie także ostatnie świadectwo naukowego zakładu przemysłowego i 4. dokumenta wykazujące, iż są synami urzędników lub sług kolei galicyjskiej, ewentualnie, że służy im prawo pierwszeństwa do stypendyum.

W zeszycie styczniowym rossyjskiego miesięcznika „Now. Żur. Inostr. Lit.“ zamieszczone zostało studyum, p. t. „Molier polski“ (Al. hr. Fredro). Artykuł ten wcale wyczerpujący zdobi dobry portret autora „Ślubów panieńskich“.

Zbioru ustaw i rozporządzeń administracyjnych, wyszły świeżo zeszyty 4 i 5. Wydawnictwo to, podjęte z inicyatywy lwowskiego Towarzystwa prawniczego, opracowane przez fachowe siły pod redakcyą radcy Namiestnictwa p. Jerzego Piwockiego, a wydane nakładem Jakubowskiego i Zadurowicza we Lwowie, odda społeczeństwu naszemu nieposolite usługi. — Zeszyty czwarty i piąty, każdy po pięć arkuszy druku, zawierają w dalszym ciągu obowiązujące przepisy policyjne. Zeszyty, po cenie 1 zł. są do nabycia w każdej księgarni.

P. Marcelina Kochańska, powróciła w tych dniach z podróży artystycznej po Ameryce. W dniu 7 b. m. znakomita śpiewaczka wystąpi w Berlinie na koncercie filharmonicznym pod dyrekcyą Nikischa.

W teatrze Lyceum w Londynie, wystawiono historyczną sztukę „Piotr Wielki“, napisaną przez Laurence Irvinga, syna znakomitego aktora. Ojciec gra rolę tytułową w sztuce swego syna, która doznała wielkiego powodzenia.

Nowa powieść. W Paryżu opuściła prasę powieść p. t.: „Desartre“, która wychodziła w *Revue des deux Mondes*. Piękna ta i patryoczna powieść, napisana przez braci Marguerite, osnuta jest na tle wojny roku 1870, a zwłaszcza oblężenia Metzu i bitew tam staczanych.

Rostand, którego piękny dramat „Cyrenac“ cieszy się olbrzymiem powodzeniem, pisze obecnie nową sztukę wierszem dla Komedyi francuskiej, pod poetycznym tytułem „La Maison des amants“.

„Juliusz Cezar“. W Londynie w teatrze „Her Majestys“ wznowiono po wielu latach wspaniałą tragedyę Szekspira z olbrzymiem powodzeniem. Wystawa ma być wspaniała; dosyć powiedzieć, że kierował nią pod względem kostiumów i dekoracyjnym wielki malarz Alma-Tadema. Również pojedyncze role, jak i wielkie sceny ludowe na forum, odegrane są po mistrzowsku.

„Quo Vadis“ w nowem wydaniu. *Słowo* pisze: Mamy przed sobą prześliczny egzemplarz nowego w 2 tomach wydania „Quo Vadis“ w języku angielskim, nadesłany Henrykowi Sienkiewiczowi, przez amerykańską firmę „Little Brown and Comp.“ w Bostonie (Ameryka Północna). Całkowity tytuł tego przepysznego wydania brzmi tak: „Quo Vadis“. „A Narrative of the Time of Nero by Henryk Sienkiewicz — Translated from the Polish by Jeremiah Curtin. New Edition. With Maps of Ancient Rome, and Photogravures from Pictures by Howard Pyle, Edmund H. Garret and Evert Van Mynden and from Ancient sculptures. — Boston. Little Brawn and Compagny. MDCCCXCVII.“

Egzemplarz, nadesłany H. Sienkiewiczowi, jest jednym z 10 zbytkowych, odbitych przed drukiem, na papierze czerpanym. Oprawny w śliczną okładkę z białego pargaminu, ze złotymi medalionami Nerona. Przyozdobiony pysznym portretem autora, mapami Rzymu, planami domów Petroniusza i Aulusa, oraz licznemi fotograwiurami z bardzo udatnych obrazów malarzy amerykańskich, ilustrujących różne sceny z powieści, tudzież z antyków rzymskich (Neron, Poppea, Otton, Galba).

Z ruchu literackiego: Warszawska księgarnia Teodora Paprockiego i Ski. puściła w obieg garść nowości, o których choćby pobieżną uczynić wypada wzmiankę:

Klemensa Junoszy monologi posiadają już zasłużony rozgłos Posługuje się nimi cały szereg zawodowych oraz przygodnych monologistów, a publiczność oklaskuje je zawsze gorąco. Obecnie księgarnia wydała drugą seryę „Monologów, z ilustracyami Kostrzewskiego.

Henryk Wernic wypracował dla młodzieży tom drugi „Historyi powszechnej“, poświęcony wiekom średnim. Układ dziełka odpowiedni oddać może uczącym się wielkie usługi.

Dr. Mieczysław Goldbaum przełożył i opracował rozprawkę Chr. Ufera p. t. „Nerwowość i wychowanie dziewcząt w domu i w szkole“

Ks. F Petersa pracę: „Wejście w świat młodej panienki.“ „Niebezpieczeństwa moralne i środki zabezpieczające“ — przetłómaczyła z niemieckiego Zofia Słósarska.

Powieść Choińskiego „Gasnące słońce“ ogłasza obecnie w rossyjskim przekładzie *Ruskij Listok* w Moskwie.

Taillade. W Brukseli podczas przedstawienia umarł nagle na scenie znakomity aktor Taillade w 72 roku życia. Zmarły przez lat kilkadziesiąt był ozdobą teatrów paryskich, grając z wielkiem powodzeniem role bohaterów w dramatach zwłaszcza historycznych.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej „Mazepa“, tragedya w 5 aktach Juliusza Słowackiego.

Wieczorem o pół do 8 „Żydówka“, wielka opera w 5 aktach Halevy'ego. Występ Teresy Arklowej, Władysława Florjańskiego, Mikołaja Lewickiego, Juliana Jeromina i Władysława Paszkowskiego.

W niedzielę popołudniu o pół do 4 „Dwie sieroty“, dramat w 5 aktach a 8 odsłonach D'Ennery i Corman.

Wieczorem o pół do 8 „Tannhäuser“.

W poniedziałek po raz trzeci „Szwaczki“, komedya w 3 aktach Bałuckiego.

O Nowogródku

Przekonanie, że nie godzi się milczeć, gdy mówić należy, podaje nam pióro, aby wśród licznych artykułów traktujących w obecnej dobie o Nowogródku, zwrócić raz jeszcze uwagę publiczności na tę prastarą stolicę Litwy, a to z następnego powodu:

Niewielu zapewne wie o tem, że z zabytków przeszłości jakie to miasto posiadało do niedawna zaledwo, skutkiem wielorakich przyczyn, mała z nich tylko pozostała cząstka. Do najcelniejszych oczywiście zaliczyć należy szanowne i malownicze szczątki zamku — początkiem swym sięgające w zamierzchłe dziejów czasy. Po za tem zaś pierwsze miejsce bezsprzecznie śród świątyń rzymsko katolickich, przynależy starożytnej farze, fundowanej, jak podanie twierdzi, przez Witolda. Z nią się to bowiem wiąże cały szereg wspomnień, z dalszej lub bliższej przeszłości. W niej to przed piętnastu laty odbywały się zwyczajem przyjętym sejmiki — i wszelkiej nazwy walne zgromadzenia Ona to była świadkiem nieraz zbawiennych uchwał — jak niemniej i burzliwych walk przodujących w ziemi nowogrodzkiej rodów. Tam to wreszcie, gdy szkoły dominikańskie zamknięto, młodzież szkoły nowoutworzonej słuchała Mszy św.

Gdy wszakże z czasem, a było to w połowie bieżącego stulecia, nabożeństwo parafialne, przeniesiono do po-Dominikańskiego kościoła jako położonego w środku miasta, — obsługę fary ograniczono do pewnych tylko dni w tygodniu, — co ułatwiała obecność ówczesna dwóch wikarych, utrzymywanych przez proboszcza ks. Ejmonta i szkol[nego] katechety. Następnie, gdy po roku 1864, zabrakło Litwie księży, — farę, jak stojącą na uboczu, zamknięto, ze szkodą ca[łej] dolnej części miasta i sąsiednich siedzib i oddano do rozporządzenia miejscowym pro[]boszczom. Jak się zaś z tego ci duszpaste[rze] wywiązali i jak się ta świątynia, tak nam pamiętna, przedstawia obecnie, i jaką w tym względzie była czujność tych, co o tem wie[]dzieć byli powinni, niech nam opowiedzą ci, których pietyzm dla resztek nam dro[]gich — sprowadził w jej progi, a znana pra[]wość nie pozwala posądzać o przesadę. Ot co mówi szanowny i zasłużony mąż, były re[ktor] Uniwersytetu ś. p. Ignacy Domejko który wróciwszy z Ameryki po sześćdziesię[]cioletniej niebytności wrażenia swe doznane w Nowogródku w nr. 1121 „Kłosów“ 187[] roku opowiedział:

„Po wyjściu z kościoła i klasztoru po[] Dominikańskiego, gdzie mi się przypomniał[y] modlące się dziecinne postaci A. Mickiewi[]cza i J. Czeczota, co się tam w cnoty n[a] drogę życia zaopatrywali, udałem się do fa[ry] pamiętnej dawnych wypadków, — owych sejmików, na których, jak wiadomo, Nie sio[] łowscy, Radziwiłłowie, Rejtany, Białopiotro[] wicze rej wodzili.

„Serce mi zabolało, kiedym, otrzyma[] wszy klucz od mającego tu niedaleko swó[j] domek zakrystyana, wszedł i obaczył wnę[] trze tego kościoła, od wielu już lat zamknię[] tego. Cały sprzęt kościelny, obrazy, krzyże lichtarze, w największym nieporządku roz[] rzucone leżą na ziemi. Obraz Przemienie[] nia Pańskiego w wielkim ołtarzu napół roz[] darty, okna potłuczone, gruzy na podłodze chorągwie pyłem pokryte. Na jednej ławce ce leżała książka otwarta: Summa św. To[] masza z Aquinu, drugą starą książkę mo[] dlitw po łacinie znaleźliśmy otwartą na in[] nej ławce, jakby w pospiechu zostawiona Po drzwiach, któremi przykryty był otwór wyłamany w posadzce, do kościelnych skle[] pów, wszedłem do jednej z bocznych kaplic I tu zastałem ten sam oburzający nieład; zdjęte z ołtarza posągi stały oparte o mur na ścianie zachowały się dość dobrze gro[] bowe napisy, płaskorzeźby. Jedna z nich szarego kamienia, z czasów wojny Chocim[] skiej wyrażająca to: że z dziesięciu przyja[] ciół Nowogrodzian, którzy się męstwem od[] znaczyli w tej wyprawie, dziewięciu znala[] zło śmierć chwalebną pod Chocimem, jede[n] tylko z nich Rudomina Dusiatyn ocalał — ten wróciwszy do domu postawił dla swoich towarzyszy broni ten pomnik. Widać na nim klęczących dziewięciu rycerzy bez głów, gło[] wy ich na ziemi przy kolanach leżą, ofiaro[] wane Bogu i ojczyźnie, a pod spodem napi[] sane są imiona: Wieliczko, Wojna, Mogilni[] cki, Tyszkiewicz i inni, a wszystkie należ[] do istniejących dotąd wielu zasłużonych ro[] dzin w naszym powiecie. Przy owych za bez głów dziewięciu wojakach, klęczy n[a] przodzie i modli się za ich dusze z różan[] cem w ręku Rudomina-Dusiatyn.

„Komuż proszę, nie miło zmówić „Anio[ł] Pański“ za takich zmarłych!“

Tak było do 1873 roku.

Zdawałoby się, że po tej rewelacyi da[] lekiego przechodnia, który na widok ponie[] wierki drogich mu pamiątek, oburzenie swo je tak dobitnie wypowiedział — opinia pu[] bliczna — lub w braku jej ta część społe[] czności, która o tem wiedzieć i temu zara[] dzić była powinna, poczuła się w obowiązk[u] zajęcia się, przynajmniej w granicach mo[] żności, tą sprawą. Stało się inaczej.

Że do ostatnich czasów, przeprowadze[nie] nie fundamentalnych, a nawet wszelkich re[] stauracyi w litewskich kościołach, nie było rzeczą łatwą, rzecz to wiadoma aż nadto Ale czyliż potrzeba było kogoś aż z Anty[] podów, aby nowogrodzianom powiedział, c[o] się we wnętrzu ich wiekowej historyczne[j] świątyni działo!...

Wszakże, jakto niżej obaczymy, i to si[ę] na nic nie zdało.... Podług relacyi wiarogo[] dnej tych, których obecnie rocznica jubi[] leuszowa sprowadza do Nowogródka, — ot stan dzisiejszy fary, po dwudziestu z gór[ą] latach od czasu bytności w niej ś. p. D[o] mejki.

1. Posadzka kamienna nawy kościel[] nej wydarta i przeniesiona do korytarz[a] mieszkania proboszcza w po Dominikańskic[h] murach.

2. Wyłom w ścianie zakrystyi zrobio[] ny tak wielki, że przezeń ludzie i zwierzęt wchodzą do wnętrza kościoła. I to już trw[a] od lat kilku.

3. Na gzymsie kaplicy, która mieści sobie wyżej opisany pomnik bitwy Chocim skiej, porosły drzewa, rozsadzając popękan[e] mury.

4. Wyłamane ramy okien, pogniło kro[] kwie dziurawego dachu, a na nim pochy[] lone lub zwalone krzyże, oto stan obecny Słowem, profanacya i ruina!

Któż tego nie przyzna, że fakt ten z względu, że się stał w nowogrodzkiej zi[emi]

mi, daje dużo do myślenia.... Oczywiście apatya i nieuctwo szły tu na wyścigi....

Jednak bądź jak bądź, w obec tego obrazu, jakiśmy czytelnikowi przedstawili, siłą rzeczy nastręcza się pytanie: Azali nie pora w obecnej chwili dającej pole dla szlachetnych pomysłów, pomyśleć o uratowaniu tej pamiętnej nam świątyni, tego naszych świetnych dziejów, jedynego w Nowogródku pomnika! Nie tylko Nowogrodzianom, których do tego *noblesse oblige*.... ale całej polskiej społeczności, wśród której tyle jeszcze pozostało rodzin, których przodków imiona, jeśli nie krwią to duchem są z nim związane.

Byłby to zaprawdę wspaniały hołd złożony u kolebki wielkiego męża, któremu aż do zgonu miłość Boga i ojczyzny były godłem żywota!

Dla tych zaś coby rękę przyłożyli do uratowania tarzających się w prochu imion zasłużonych swych przodków, jakąż byłoby pociechą przekonanie, że w chwilach obrachunku nie były dla nich marne i bez znaczenia słowa Pisma św.:

„Szanuj ojca i matkę, aby życie twoje było długie i szczęśliwe".

E. Pawłowicz.

Autor prosi najuprzejmiej wszystkie polskie dzienniki o powtórzenie powyższego artykułu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Termin zebrania się międzynarodowej konferencyi cukrowej nie został jeszcze oznaczony. Będzie to możliwem wówczas, skoro dojdzie do tymczasowego porozumienia z zainteresowanemi mocarstwami.

Kalendarzyk rybacki. W lutym nie wolno łowić raka samca i samicy, natomiast wolno łowić wszystkie gatunki ryb, jeżeli mają przepisaną miarę.

W dni słoneczne między godziną 11 a 2 można łapać na wędkę karpie, głowacice, lipienie, okonie, szczupaki, płotki, czerwonki i bolenie, węgorza na wędkę nocną.

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 12·55 do 12·60, loco Ołomuniec 11·85 do 11·95, loco Berno-Wiedeń 12·05 do 12·15, na marzec loco Aussik 12·60 do 12·65, cukier w kostkach primi 37·50 do 36·75, secunda 37·25 do 37·50. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 18·10 dy 18·30. Nafta kaukazka transito Tryest 3·25 do 3·50, galicyjska prze źroczysta 16·25 do 16·50.

Targ zbożowy.

Lwów, 4go lutego. Pszenica 10·50 do 10·85, żyto 7·50 do 7·80, owies 6·80 do 7·—, jęczmień 6·— do 6·80, rzepak 11·50 do 12·75, groch 6·7· do 9·—, wyka 5.25 do 5·75, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·50 do 6·—, hreczka 7·75 do 7·—, konieczyna czerwona galicyjska 32·— do 45·—, biała —·— do —·—, tymotka —·— do —·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara —·— do —·—, nowa 5·20 do 5·80, chmiel stary —·— do —·—, nowy za 56 kilo —·— do —·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, waranty —·— do —·—.

Kraków, pszenica biała 10·80 do 11·25 czerwona 11·25 do 11·80, żółta 11·25 do 11·75, żyto 8·35 do 8·90, jęczmień 7·50 do 8·50, na kaszę 6·10 do 6·70, owies 7·— do 7·50

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od go 29 stycznia do 4go lutego b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 10·70 do 11·05 nowa 10·70 do 11·05 żyto stare 7·55 do 7·80 nowe 7·55 do 7·80, jęczmień browarny 6·75 do 7·40 pastewny 5·65 do 6·15, owies 6·70 do 7·95, hreczka 7·15 do 7·85, kukurudza zeszłoroczna 5·50 do 6·—, nowa 5·40 do 5·60 proso —·— do —·—, groch do gotowania 7·20 do 8·50 groch pastewny 6·40 do 6·75 fasola 5·75 do 9 bobik 5·55 do 6·—, wyka 5·25 do 5·60, koniczyna czer. 33·50 do 46·50 koniczyna biała 28·— do 40·— anyż rossyjski —·— do —·— anyż płaski 22·— do 24·—, kminek —·— do —·—, rzepak zimowy stary 12·25 do 12·90 lnianka —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, soczewicza 22·— do 24·— rzepik zimowy —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, chmiel nowy 53·50, do 107·—, nafta zwykła 15·— do 16·— salonowa 18·— do 19·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany bez podatku konsumcyjnego 16·60 do 16·95

Sejm

Lwów, 5 lutego.

(*19 posiedzenie, 3 sesyi, VII. peryodu*).

(§) JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni otwiera o godzinie 10 minut 40 przed południem posiedzenie.

Obecnych 89 posłów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych, które przekazano komisyom do załatwienia.

Ogółem wpłynęło dotąd 1274 petycyj.

Izba przystępuje do porządku dziennego t. j. do pierwszego czytania sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany i uzupełnienia postanowień uchwały sejmowej z dnia 15 lutego 1897 co do poparcia budowy kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów). Sprawozdawca p. Chamiec (w zastępstwie p. Romanowicz).

Sprawozdanie to przekazano komisyi kolejowej do załatwienia.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi budżetowej w przedmiocie założenia szkoły kadeckiej we Lwowie. Sprawozdawca poseł Scipio.

Komisya wnosi:

I. Uchwały sejmowe z dnia 8 kwietnia 1892, tyczące się aktywowania szkoły kadetów we Lwowie, znoszą się w ich dotychczasowem brzmieniu

II. Sejm przyznaje gminie miasta Lwowa, na szkołę kadecką we Lwowie, dwudziestoośmioletnią rentę po 2.500 zł. rocznie, począwszy od roku 1898.

III. Wstawia się 2.500 zł. do budżetu na rok 1898, jako pierwszą ratę przyznanej gminie miasta Lwowa renty w tej wysokości, przez lat 28, na szkołę kadetów we Lwowie.

Wnioski komisyi uchwalono bez rozprawy.

Następuje sprawozdanie komisyi szkolnej o wniosku posła Barwińskiego w sprawie utworzenia wł Tarnopolu gimnazyum z językiem wykładowym ruskim. Sprawozdawca p. Cielecki.

Komisya wnosi:

„Wzywa się c. k. Rząd, żeby w mieście Tarnopolu założył gimnazyum z językiem wykładowym ruskim, na razie w postaci klas równorzędnych ruskich przy gimnazyum polskiem, kolejno od pierwszej klasy co roku uzupełnianych i żeby pierwszą równorzędną klasę otworzył jak najrychlej — jeżeli to będzie możebnem już z dniem 1 września r. 1898."

P. Emil Torosiewicz podnosi, że założenie ruskiego gimnazyum w Tarnopolu jest tworzeniem separatyzmu. Mowca pamięta te czasy, gdy Polacy i Rusini stanowili jeden naród, dziś wytwarza się różnice, których następstwem może być tylko doprowadzenie do zgubnych następstw. Już dziś Rusini powiadają, że zgoda między Polakami i Rusinami wówczas dopiero nastąpi, gdy Polacy cofną się po za San.

Mieliśmy tutaj wielu sympatycznych posłów ruskich, ale poseł Barwiński najwięcej kraj kosztuje (wesołość). Mowca podnosi, że gimnazyum ruskie w Tarnopolu przyrzeczono Rusinom za ich zachowanie się, ale Sejm nikomu takiego upoważnienia nie dawał. Mowca apeluje do Izby, aby otrząsła się z dzisiejszego stanu powolności, a wtedy niezawisłość poselska i powaga stanie wysoko. Oświadcza w końcu, iż głosować będzie przeciw wnioskowi komisyi i prosić będzie o imienne głosowanie.

P. Korytowski podnosi, że Rada powiatowa tarnopolska znaczną większością oświadczyła się przeciw utworzeniu ruskiego gimnazyum, nie chcąc tworzyć separatyzmu narodowościowego w kraju, Rada powiatowa zaznaczyła w dyskusyi, iż zgodzi się na wniosek wprowadzenia obowiązkowej nauki obu języków, bo okoliczność ta stworzyć może zbliżenie obu narodowości, podczas gdy odrębne gimnazya tworzą separatyzm. Mowca głosować będzie przeciw wnioskowi komisyi.

P. Barwiński wyraża przedewszystkiem podziękowanie i uznanie komisyi szkolnej, że w sprawozdaniu swem uznaje sprawę zakładania gimnazyów ruskich jako zasadniczo rozstrzygniętą. Trudności co do założenia gimnazyum ruskiego w Tarnopolu, dadzą się przy dobrej woli władz rządowych i krajowych usunąć. Komisya zrozumiała doniosłość swobodnego rozwoju narodowego Rusinów zapomocą kształcenia młodzieży ruskiej w języku ojczystym i popierania rozwoju literatury ruskiej. Polemizując z p. Torosiewiczem, odpiera zapatrywanie, jakoby zakładanie szkół ruskich było separatyzmem i ostrzega przed bronią używaną przez Katkowa przeciw Polakom i Rusinom w Rossyi. Owszem jest w interesie kraju, i obydwu narodów ażeby one rozwijały się pod względem kulturnym. Wybitni członkowie dawnych Sejmów przemawiali zawsze za uwzględnieniem potrzeb narodowych Rusinów. Wreszcie żałuje, że Rada powiatowa tarnopolska stanęła na tak ciasnem stanowisku, mniemając, że zakładanie ruskich szkół jest szkodliwem. Wotum to będzie smutną kartą w dziejach naszego kraju. Mowca spodziewa się, że Sejm stanie na stanowisku sprawiedliwem i przychyli się do wniosku o założenie gimnazyum ruskiego.

Pos. Wojciech Dzieduszycki pragnąłby tego z całego serca, ażeby cała ludność, tak polska jak i ruska zdążała do jednego celu wspólnego, co tylko przyczynić się może dla dobra i siły całego kraju. Mowca chciałby aby wszelkie myśli i głosy o separatyzmie zaginęły, i aby jedna myśl braterskiej miłości owładnęła oba narody.

Uchwała odmowna Rady powiatowej tarnopolskiej jest rzeczą ważną, ale nie możemy stać na tem stanowisku, ażeby zdanie Rady powiatowej decydować miało o zdaniu Sejmu; byłoby to coś w rodzaju dawnego *liberum veto*. Mowca nie sądzi, ażeby wpływ szkoły miały być tak wielkim, iżby zdołał przywiązać młodzież do jakiejś narodowości, wpływ ten wywierać może przedewszystkiem rodzina, bursy, konwikta, otoczenie. Poczekajmy Panowie na skutki, jeżeli ruskie gimnazyum tarnopolskie nie będzie odpowiadało potrzebom ludności, wówczas żyć i rozwijać się nie będzie.

Mowca oświadcza się za wnioskiem komisyi.

Pos. Olpiński podnosi, że Polska nie dotrzymała traktatu hadziackiego zawartego z Rusią, co później odbiło się na samej Polsce.

P. Władysław Czayskowki, protestuje przeciw twierdzeniu pos. Olpińskiego, jakoby Polska nie dotrzymała traktatu z Rusią. Dużo potrzebaby było czasu na to, aby kwestyę tę należycie wyjaśnić. Mowca oświadcza się za wnioskiem komisyi, skoro już w adresie do Tronu przyrzekliśmy załatwić spory narodowościowe. Mowca podnosi jednak, że inteligencya ruska i tak nie posyła swych dzieci do ruskich szkół.

Pos. Wachnianin popiera wniosek komisyi, podnosząc, że prawidłowy rozwój narodowości ruskiej może tylko przynieść korzyść krajowi.

Poseł Czarkowski-Golejewski przemawia przeciw wnioskowi komisyi, oświadczając, iż wobec odmownej opinii rady powiatowej, nie zachowano powagi tejże rady. Mowca wnosi, aby sprawozdanie komisyi szkolnej przekazać Wydziałowi krajowemu z poleceniem, by rokowania ściśle przeprowadził z radą powiatową w Tarnopolu i w następnej sesyi sejmowej przedłożył odpowiednie wnioski.

P. Franciszek Jędrzejowicz oświadcza, iż dla utrzymania zgody i harmonii, jaka wytworzyła się obecnie w Sejmie, głosować będzie za wnioskiem komisyi.

P. Sawczak polemizuje ze zdaniem p. Czarkowskiego-Golejewskiego jakoby idąc wbrew opinii rady powiatowej, ubliżałoby się powadze tejże rady; nie była ona wcale dokładnie poinformowana o stanie rzeczy.

P. Barwiński ponownie popiera wniosek komisyi.

P. Milan popiera wniosek komisyi, podnosząc, że tych Rusinów, których oczy zwrócone są ku północy, należałoby tam wytransportować osobnym pociągiem. Sprawozdawca p. Cielecki staje w obronie wniosku komisyi, podnosząc, że komisya nie ulega żadnemu naciskowi, ale wyszła z przekonania, że obu narodowościom bratnim na jednej zamieszkałym ziemi stworzyć należy warunki rozwoju narodowego.

Izba odrzuciła wniosek odraczający p. Czarkowskiego-Golejewskiego, za którym oświadczyło się tylko 6 posłów.

Nad wnioskiem komisyi uchwalono głosować imiennie. Głosowało ogółem 100 posłów; za wnioskiem komisyi oświadczyło się 88. zaś przeciw 12 posłów.

Przeciw głosowali pp. Czarkowski-Golejowski, Data, Dzieduszycki Klemens, Gniewosz, Horodyski, Korytowski, Rozwadowski, Rudrof, Stecki, Szwed, Torosiewicz Emil i Warzecha.

Z porządku załatwiono kilka petycyj.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej o petycyi Rady powiatowej w Tarnobrzegu, żądającej zniesienia w drodze ustawodawczej §. 12 ustawy o Reprezentacyi powiatowej. Sprawozd. poseł Rozwadowski.

Komisya podnosi w swem sprawozdaniu, iż na posiedzeniu pełnej Rady powiatowej w Tarnobrzegu z dnia 30 czerwca 1897 zapadła uchwała polecająca Wydziałowi powiatowemu wniesienie do Sejmu petycyi o zniesienie w drodze ustawodawczej §. 12 ustawy o reprezentacyi powiatowej, który postanawia, że członowie Rady powiatowej, wybrani z kuryi większej posiadłości, lub z kuryi najwyżej opodatkowanych, mają prawo zastąpienia się na posiedzeniach Rady przez pełnomocników. — Rada powiatowa w Tarnobrzegu dopatruje się w tym przepisie niedającego się usprawiedliwić przywileju stanu, co do majątku wyżej postawionych, „wbrew charakterystyce ustaw autonomicznych." Komisya nie mogła dopatrzyć się jednak w postanowieniach §. 12 ustawy o reprezentacyi powiatowej jakiegoś przywileju, ktoryby należało uchylić jako anormalny. Skoro bowiem według §. 5 tejże ustawy Rada powiatowa składa się z reprezentantów grup, utworzonych podług interesów, a między temi grupami interesa większej posiadłości i wielkiego przemysłu mają zapewnioną reprezentacyę, — to postanowienie §. 12 nie jest wcale anormalnem, lecz zmierza do umożliwienia tej reprezentacyi interesów, w wypadkach takich, jeżeli posiadacz wielkiej posiadłości ziemskiej lub wielkiego przedsiębiorstwa przemysłowego nie mieszka w powiecie, a pomimo tego został wybrany członkiem Rady powiatowej.

Komisya wnosi, aby nad petycyą Rady powiatowej w Tarnobrzegu o zniesienie w drodze ustawodawczej §. 12 ustawy o reprezentacyi powiatowej, przeszedł Sejm do porządku dziennego.

P. Bernadzikowski oświadcza w imieniu własnem i swych przyjaciół imieniu, iż głosować będą przeciw wnioskowi komisyi, gdyż chodzi tu o salwowanie nieuzasadnionych przywilejów, i że jest to zabytek czasów feudalnych.

P. Rudrof popiera wniosek komisyi.

P. Skałkowski zastrzega się przeciw słowu, użytemu przez p. Bernadzikowskiego, iż postanowienie §. 12 ust. o Repr. powiatowej jest zabytkiem czasów feudalnych, gdyż nie da się to zastosować do nas, w Polsce nie było bowiem posiadłości feudalnych.

P. Okuniewski podziela zapatrywania p. Bernadzikowskiego.

Po przemówieniu sprawozdawcy w obronie Izba uchwala wniosek komisyi.

Odczytano następujące wnioski i interpelacye:

P. Milana wniosek wezwania Rządu, aby odbywanie targów i jarmarków w miejscowościach, położonych w okręgu o ludności mieszanej grecko i rzymsko-katolickiej w ten sposób unormował, aby w dni świąteczne jednego z tych obrządków targi i jarmarki się nie odbywały.

P. Wodzickiego interpelacyę do komisarza rządowego, w jakiem stadyum znajduje się sprawa budowy gmachu osobnego dla studyum rolniczego w Krakowie, która Sejm uznał w r. 1897 za konieczną i Rząd do budowy tej wezwał.

Pos. Merunowicza wniosek uchwalenia polecenia Wydziałowi krajowemu, aby zarządził fachowe zbadanie dotychczasowych stosunków handlu płodami rolniczymi w naszym kraju, jako też urządzeń tego działu handlu w innych krajach i na podstawie wyniku tych badań przedłożył Sejmowi wnioski, mające na celu otoczenie ze strony reprezentacyi krajowej interesów handlowych rolnictwa czynną i skuteczną opieką.

Pos. Bernadzikowkiego interpelacyę do komisarza rządowego czo uznaje za potrzebne przedsięwziąć stosowne kroki, aby opłaty przymusowych ogłoszeń licytacyjnych w „Dzienniku urzędowym" *Gazety Lwowskiej* liczono po cenie rzeczywistych kosztów, lub przynajmniej nie żądano wyższej opłaty, niż w pismach prywatnych.

Pos. Krzysztofowicza interpelacyę do komisarza rząd. z żałaleniem na opóźnianie pociągów wiozących do Wiednia bydło z zapytaniem, kiedy stacye na nowo otwartych kolejach Ostrów-Halicz i Podwysokie-Chodorów otrzymają połączenie z pociągami wiozącymi bydło do Wiednia; nastepnie kiedy zostaną zaprowadzone pociągi w kierunku do Ołomuńca i Pragi.

P. Krempy interpelacyę do Wydziału krajowego o założenie kraj Towarzystwa asekuracyjnego na wzór dolno-austryackiego i czy na najbliższej sesyi przedłoży odpowiedni projekt ustawy.

P. Nowakowskiego interpelacyę do komisarza rządowego, iż wójt w Wyszatycach pow. przemyskiego przyaresztował niejakiego Michała Sydora.

Koniec posiedzenia godz. 1 m. 50 po połud.; następne w poniedziałek, początek o godz. 10 rano.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielał we czwartek ogólnych audyencyj i przyjął między innymi księcia Alfreda Liechtensteina.

Wczoraj po południu odbyła się w Wiedniu pod przewodnictwem P. Prezydenta Ministrów bar. Gautscha Rada gabinetowa.

U Pana Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego odbył się we czwartek drugi obiad dla dyplomatów. Wzięli w nim udział między innymi ambasadorowie: włoski hr. Nigra, rossyjski hr. Kapnist, hiszpański margr Hoyos, posłowie: rumuński belgijski, szwajcarski, duński. portugalski, agent dyplomatyczny Bułgaryi i w. i.

W ostatnich dniach wszystkie niemal dzienniki krajowe, austryackie i zagraniczne, powtórzyły za *Neue fr. Presse* telegraficzną relacyę z Paryża o szczegółach rzekomej rozmowy, jaką JE. Kazimierz hr. Badeni miał mieć w Paryżu z pewnym przyjacielem tamtejszego korespondenta angielskiego dziennika *Timesa*, t. j. p. Blowitza.

Czas ogłasza z tego powodu we wczorajszym numerze następujące zaprzeczenie:

„Zamieściliśmy w numerze czwartkowym za dziennikami wiedeńskiemi treść rozmowy, jaką miał mieć hr. Kazimierz Badeni z „jednym z przyjaciół“ Blowitza, korespondenta *Timesa*. Dodaliśmy uwagę, że „Blowitz jest znany więcej, jako zręczny, jako pewny informator“, że „niewiadomo nadto, kto był owym przyjacielem“, że zatem „interview, który przeszedł dwa filtry, należy przyjąć z wszelką ostrożnością“. Ostrzeżenie okazało się uzasadnione, gdyż upoważnieni jesteśmy do oświadczenia, że telegrafowana z Paryża do *N. fr. Presse* rozmowa hr. Badeniego z domniemanym przyjacielem tamtejszego korespondenta *Timesa*, jest zuchwałym wymysłem. Rozmowa ta nigdy nie miała miejsca. Hr. Badeni nikomu nie udzielał posłuchania; przypisano mu opowiadanie faktów, jemu nieznanych, oraz błędne rozumowania co do jego przeszłości“.

Przed trybunałem administracyjnym w Wiedniu odbyła się onegdaj rozprawa z powodu zażalenia, jakie wniosło niemieckie towarzystwo dla budowy szkół w Pradze, przeciw rezolucyi czeskiego Wydziału krajowego, który orzekł, że budowa jednego z pawilonów szkoły niemieckiej w Werszowcach sprzeciwia się warunkom koncesyjnym i dlatego ma być zaniechaną. Trybunał uznał zażalenie i zniósł orzeczenie Wydziału krajowego, jako nielegalne. W motywach podniesiono, że budowa pawilonu była zgodna z przepisami ordynacyi budowlanej.

Nowowybrany poseł do sejmu pruskiego z okręgu międzyrzecko-babimojskiego w Księstwie Poznańskiem p. Staudy, przedstawiając się na pół godziny przed aktem wyborczym niemieckim wyborcom w Babimoście, poruszył prócz wielu innych rzeczy także sprawę polską i zaznaczył w obec niej swoje stanowisko. Sprawa ta należy, zdaniem jego, do niebezpiecznych kwestyj politycznych. Mowca żyje już 29 lat w Księstwie i gruntownie nią się zajmował. Trzeba umieć jasno patrzeć na stosunki, na obowiązek rządu i obowiązki jednostki. Przy podziale Polski wzięły Prusy to, co musiały wziąść, aby mieć wolną drogę od Królewca do Wrocławia. Obowiązkiem mieszkańców tych dzielnic, czuć się obywatelami państwa na równi z innymi Prusakami. Ludność niemiecka gwałtownie upada (!?), mianowicie po małych miastach. Polacy potrafili z czasem dochować się dzielnego stanu średniego, podczas gdy niemiecki stan średni ustępuje z pola. Temu naporowi polonizmu należy kres położyć; mowca oświadcza jednak, że jest przeciwnikiem ostrych środków. Zmiany, jakie mają być poczynione, winny być natury kulturnej i ekonomicznej. Utworzona w roku 1886 ustawa kolonizacyjna nie jest takim ostrym środkiem, nie sprzeciwia się także konstytucyi, jak to Polacy mówią, ponieważ przecież nikt nikogo do sprzedaży ziemi nie zmusza.

W sprawie procesu karnego, wytoczonego redaktorowi *Orędownika* o rzekome zohydzanie urządzeń państwowych, z okazyi omawiania nakazu rozwiązywania polskich zgromadzeń, Izba karna w Poznaniu postanowiła przesłuchać ministra spraw wewnętrznych von der Recke na okoliczność, czy tajny nakaz taki istotnie wydano.

Podczas ostatniej swej wizyty cesarz Wilhelm wręczył francuskiemu ambasadorowi opracowane przez siebie tabele z zestawieniem sił morskich mocarstw europejskich, z własnoręczną dedykacyą.

Prezes komitetu budowy pomnika Adama Mickiewicza, Michał ks. Radziwiłł, wskutek telegraficznego wezwania przybył do Petersburga. Równocześnie z nim wyjechał tam także generał-major Iwanow, naczelnik zarządu pałaców carskich w Warszawie i prezes dyrekcyi teatrów warszawskich.

Dnia 1 b. m. przedstawili się carowi: kurator warszawskiego okręgu naukowego p. Ligin, gubernator kaliski Daragan i kamerjunker dworu hr. Wielopolski.

W dniu 31 stycznia w salonach ministra spraw zagranicznych, hr. Murawiewa, odbył się raut, na którym byli obecni carstwo, oraz członkowie rodziny carskiej.

Przyjazd do Petersburga księcia greckiego Jerzego spodziewany jest w lutym, a króla rumuńskiego w maju.

Szef sztabu odeskiego okręgu wojennego, generał Sacharow, mianowany został szefem sztabu generalnego.

Sprawa kandydatury ks. Jerzego na gubernatora Krety staje się coraz bardziej aktualną. *Fremdenblatt* pisze, że Rossya chce poprzeć kandydaturę ks. Jerzego uważając to za jedyny środek, mogący położyć kres walce chrześcian z muzułmanami, walce, która mogłaby wywołać na wyspie zupełną anarchię. Dlatego życzy sobie Rossya, aby mocarstwa jak najszybciej zgodziły się na kandydaturę ks. Jerzego. Kandydatura ta napotyka na największe trudności w Berlinie. *Fremdenblatt* przypomina, jak trudno było osiągnąć zgodność mocarstw w sprawie armeńskiej i sądzi, że trudniej jeszcze będzie zgodzić się co do wyboru gubernatora dla Krety i uważa za najodpowiedniejsze wybór prowizorycznego gubernatora, którego zadaniem byłoby tylko uspokojenie wyspy. Także *Pester Lloyd* wyraża przekonanie, że kwestya wyboru gubernatora powinna być na razie odroczoną. W tej samej sprawie donoszą do *Frankfurter Ztg.* z Konstantynopola, że Rossya, Francya i Anglia porozumiały się już celem przeprowadzenia wyboru ks. Jerzego choćby wbrew woli sułtana, a nawet bez względu na opozycyę ze strony innych mocarstw.

Z Aten telegrafują:

Książę Jerzy oświadczył wobec ambasadora francuskiego, że kandydatura jego jest sprawą nieodwołalnie postanowioną.

Ośm tysięcy portretów ks. Jerzego wysłano na Kretę, celem rozdania ich między tamtejszą ludność.

Dotychczasowy ambasador francuski w Rzymie Billot wręczył królowi listy odwołujące go. Nowy ambasador Barrede przybył już do Rzymu i niebawem przedstawi listy uwierzytelniające, poczem jeszcze opuści Rzym na pewien czas.

Przedwczoraj umarł generał Ladmirault w 96 roku życia. Zmarły należał do najświetniejszych generałów francuskich. Po wojnie 1870 Thiers mianował go gubernatorem Paryża. Ladmirault był także członkiem senatu.

Parlament angielski został zwołany na dzień 8 lutego, po sześciomiesięcznych blisko feryach. Liczne wybory uzupełniające nie zmieniły stosunku liczbowego stronnictw do siebie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 5 lutego. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał radcy Dworu w najwyższym Trybunale sądowym Janowi Strumieńskiemu krzyż kawalerski orderu Leopolda, a radcy Dworu w tymże Trybunale Bazylemu Kowalskiemu tytuł i charakter prezydenta senatu.

Wiedeń, 5 lutego. We wszystkich tutejszych wyższych zakładach szkolnych panuje dzisiaj spokój.

Grac, 5 lutego. Rektor Uniwersytetu zarządził, aby na razie zawieszono wykłady na wszechnicy, z zastrzeżeniem, że względem tych studentów, którzy dopuścili się naruszenia przepisów akademickich, zastosowane będą akademickie ustawy dyscyplinarne.

Grac, 5 lutego. Zawieszono na razie wykłady także na tutejszej Akademii technicznej.

Grac, 5 lutego. Na wczorajszem posiedzeniu sejmu poseł Fuerst interpelował Rząd w sprawie zakazu noszenia odznak burszowskich i wyraził życzenie, aby przez usunięcie powodów ogólnego wzburzenia umożliwiono prawidłowy tok wykładów. W tej samej sprawie wniósł interpelacyę poseł Rokitansky, a poseł Zizkar w sprawie starć pomiędzy niemieckimi i słowiańskimi studentami tutejszego Uniwersytetu.

Insbruk, 5 lutego, W sejmie interpelował poseł Pusch, jakie środki zamierza Rząd przedsięwziąć, aby po pożałowania godnych wypadkach na tutejszym Uniwersytecie profesorom umożliwić wypełnianie ich obowiązków, a studentom przypomnieć ich powinności.

Poseł Wackernell interpelował, co zamierza Rząd przedsięwziąć w obec strejku studentów uniwersyteckich.

Berno, 5 lutego. Wczoraj gromada robotników złożona z 500—600 głów pociągnęła przed gmach sejmowy i wydawała okrzyki na cześć socyalnej demokracyi i powszechnego prawa wyborczego. Policya rozprószyła zbiegowisko. Również rozprószyła gromadę robotników, która zamierzała urządzić demonstracye przed nowym teatrem niemieckim.

Pola, 5 lutego. Sejm po ożywionej dyskusyi odesłał do polityczno-ekonomicznej komisyi wniosek w sprawie złożenia Ojcu św. życzeń z powodu Jego jubileuszu. Wniosek o zniesienie ustawy o taksach szkolnych przekazano komisyi szkolnej. Podczas wczorajszego posiedzenia, galerye zachowały się tak niesfornie, gdy przemawiali posłowie słowiańscy, iż marszałek był zniewolony kazać je wypróżnić.

Lublana, 5 lutego. Sejm przyjął wszystkimi głosami posłów słowiańskich przeciw głosom mniejszości posłów niemieckich wniosek nagły Hribara, wzywający Rząd do przedsięwzięcia w interesie studentów słowiańskich takich zarządzeń, któreby umożliwiały natychmiastowe podjęcie napowrót zawieszonych czasowo wykładów we wszystkich Uniwersytetach i Akademiach. Wniosek wzywa dalej Rząd, aby przedsięwziął odpowiednie kroki celem zapewnienia studentom wszystkich słowiańskich narodowości w Uniwersytetach i wyższych zakładach naukowych w całej pełni przysługujących im praw akademickich i swobód. W toku obrad wnioskodawca zarzucał profesorom, iż stoją zawsze po stronie studentów niemieckich, co sprawia, że położenie studentów słowiańskich w niemieckich Uniwersytetach i Akademiach jest niezmiernie przykre i trudne. W końcu mowca starał się przekonać, że Rząd kapituIował przed studentami i zarzucał Niemcom brak patryotyzmu. Inni mowcy słowiańscy przemawiali w takim samym duchu. Poseł niemiecki Schwegel przemawiał przeciw wnioskowi, odpierał wywody mowców słowiańskich i oświadczył, że w dzisiejszych burzliwych czasach jest obowiązkiem wszystkich stronnictw działać łagodząco i uspokajająco, nie mniej podnosić głos upomnienia.

Prezydent Rządu krajowego Hein oświadczył, że nikt bardziej jak sam Rząd nie ubolewa nad tem, iż młodzież zeszła na bezdroża i dopuszcza się wykroczeń. W dotychczasowych zarządzeniach Rządu niepodobna dopatrzeć się kapitulacyi przed studentami. Mowca przypomniał w końcu słowa P. Prezesa gabinetu skierowane do rektorów.

Po załatwieniu nagłego wniosku Hribara Sejm przyjął wniosek posła Majorana, aby wezwać Rząd do założenia w Lublanie Uniwersytetu, na razie bez wydziału lekarskiego.

Rzym, 5 lutego. W ciągu dalszej ogólnej dyskusyi nad projektem ustawy o zniżeniu ceł od zboża, przyjęła Izba deputowanych zaaprobowany przez rząd porządek dzienny, wedle którego Izba wyrażając przekonanie o użyteczności czasowego obniżenia cła dowozowego od zboża i mąki, przechodzi do obrad szczegółowych. Podczas dyskusyi szczegółowej, minister skarbu odpierając zarzuty przeciwników projektu oświadczył, że ubytek w dochodach spowodowany obniżeniem ceł będzie mógł być pokryty zwiększonymi dochodami z innych źródeł. W żadnym razie nie zachwieje równowagi w budżecie.

Paryż, 5 lutego. Dziennik *Aurore* utrzymuje, że były minister wojny generał Mercier przyznał się w obec ówczesnego prezydenta rzeczypospolitej francuskiej p. Casimir-Perier oraz ówczesnego prezesa gabinetu p. Dupuy, iż członkom sądu, który wydał wyrok na kapitana Dreyfusa, polecił przedłożyć tajne dokumenty, których nie okazano ani oskarżonemu, ani jego obrońcom.

Kanea, 5 lutego. Kreteńskie Zgromadzenie narodowe wybrało swoim prezydentem Phakianakisa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5go lutego 1898, godzina 10 minut 45. Akcye kredytowe 360·50, Akcye kolei państwowej 342·—, Akcye tytoniowe 133·50, Anglo-austryackie —·—, Unionbank —·-, Południowej 81·—,. Renta papierowa —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 218·50, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 98·—, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 97·65, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·—, za 100 marek 58·77, Alpine 146·—. Usposobienie bez transakcyi.

Wiedeń, 5go lutego 1898, godzina 2 minut 15. Alpejskie Towarzystwo górnicze 146·10, Węgierskie akcye kredytowe 382 —, Akcye anglo-austryackie 161·—, Akcye banku Union 302·—, Kredytowe ziemskie 458·—, Kredyty 360·37, Akcye kolei południowej 81·25, Losy tureckie 57·75, Akcye kolei państwowej 341·62, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 302·50, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·80, Akcye tytoniowe 132·—, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·65, Akcye kolei Ebental 264·—, Akcye banku dla krajów koronnych 218·75, 4-procentowa węgierska renta złota 121·40, Akcye banku związkowego 260·50, Rubel papierowy 1·27·62. Węgierska renta papierowa 99·35, Rimurania 247·—. Usposobienie chwiejne.

Giełda zagraniczna, dnia 4 lutego 1897 r. godzina 5 minut 15 Paryż: 3-prc. renta 103·52, lombardy —·—, Usposobienie —. Berlin: ruble rossyjskie 216 60, Akcye kredytowe 227·90, Polskie listy zastawne —·—, Papiery galicyjskie —·—, Nowa rossyjska pożyczka —·—, Austryackie banknoty 170 15, Lombardy 35 90. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 4 lutego 1898 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter promt 18·10 do 18 30 złr Budapeszt: Pszenica na jesień 11 81 do 11 82 zł Berlin: pszenica na wiosnę — — zł. —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 41·50 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 61·90 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

75.000 koron główna wygrana loteryi pomnikowej Arcyksięcia Eugeniusza. Robimy uważnymi naszych Czytelników, że ciągnienie odbędzie się dnia **11 lutego.** 62

Przyjechali do Lwowa

dnia 3 lutego 1898

HOTEL IMPERIAL.

PP. S. i P. hr. Komorowscy z Siekierzyńca, B. Ks. Ogiński z Bobrek, hr. Leduchowski z Rossyi, H. hr. Kwilecki z Kwilcza, G. Jełowiecki z Wołynia, W. R. Huber z Wiednia, H. Jędrzejowiczowa z Jasionki.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. D. Korkus z Wiednia, J. Wielowiejski z Olejowa, K. Giżowski z Podwysokiego.

HOTEL BELLEVUE:

PP. Br. Horoch z Winniczki, dr. J. Henoch z Krzeszowic, E. Herzig z Sanoka, M. Salzer z Wiednia, K. Bałabanowa z Brodów, W. Hopfinger z Drohobycza, H. Schwab z Weipertu, J. Bruterweich z Berlina, B. Zwingner z Opawy, W. Gwoździński z Ławrów.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków od godziny 9 rano do godziny 3 po południu) w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed do do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dnie powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Muzeum imienia Lubomirskich otwarte codziennie od godziny 9 rano do g. 1 z południa z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych, we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po południu.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 5 lutego 1898.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają zł.	ct.
I. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	212	—	215	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	302	—	307	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	373	—	380	—
„ kred. gal. po 200 zł. w. a.	200	—	210	—
Garbar. w Rzeszowie po 200 zł. wa.	200	—	210	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. wa.	262	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 zł. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110	—	110	70
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K.	96	50	97	20
„ kraj. 4½% w. a. los. w 51 l.	101	—	101	70
„ „ 4% w. a. los. w 57 l.	98	—	98	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	97	80	98	50
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 10% ios w 41½ lat	97	30	98	—
4% los w 56 lat.	96	80	97	50
III. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	98	—	98	70
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	50	—	—
„ „ 4½% (3. em.)	100	30	101	—
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	97	50	98	20
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	103	—	—	—
„ „ 4% wa. z roku 1891	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	97	80	98	50
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	96	20	96	90
IV. Losy.				
Miasta Krakowa	26	25	28	—
„ Stanisławowa	48	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleond'or	9	48	9	58
Pół imperyał	9	48	9	58
Rubel rosyjski srebrny	1	20	1	25
„ „ papierowy	127	30	128	30
100 marek niemieckich	58	60	59	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3 lutego 1898.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	102.55	102.75
luty-sierpień	102.55	102.75
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	102.55	102.75
kwiecień-październik	101.55	102.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	162.—	164.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	143.40	144.40
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	161.50	162.50
„ „ 1864 po 100 zł.	189.—	191.—
„ „ 1864 po 50 zł.	189.—	191.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	153.45	154.45
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 prc.	122.50	122.70
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 prc.	102.85	103.05
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.65	100.65
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	121.—	121.90
„ za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	253.—	254.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	128.25	129.25
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.85	100.85
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 pr.	213.10	214.10
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.50	114.50
„ w złocie za 200 zł. 5 pr.	133.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 prc.	100.50	101.10
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 prc.	100.50	101.50
Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 prc.	99.25	100.25
Kol. gal. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100.—	100.80
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100.50	101.50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 prc.	120.50	121.50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	121.45	121.65
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 prc.	99.40	99.60
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	101.—	101.90
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	140.—	141.—
„ poż. premiowa za 100 zł.	156.50	157.50
„ „ „ za 50 zł.	155.—	156.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slavonii za 100 zł. 4 pr.	97.50	98.50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.25	98.25
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 prc.	130.50	131.50
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1873 los. 5 pr.	109.—	110.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc.	98.20	99.20
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 prc.	103.—	103.75
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1891 „ „ 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 „ 200 kor. 4 pr.	97.70	98.70
„ obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.80	98.80
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 prc.	96.—	96.10
Renta włoska za 100 kor. 4 prc.	—.—	—.—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	36.50	37.50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	59.75	60.25
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los. w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	98.60	99.60
„ „ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	119.75	120.75
„ „ „ „ „ „ 1889 3 pr.	117.75	118.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 4 pr.	104.75	105.—
„ „ „ „ los. 4 pr.	96.50	—.—
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.—	111.—
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.20	98.—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.30	98.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	97.75	98.35
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	96.75	96.90
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101.30	102.—
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emissya 5 pr.	102.15	102.90
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emissya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	—.—
Banku kraj. los. 57½ l. za 200 kor. 4 pr.	98.—	99.—
„ „ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.10	101.—
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	—.—	—.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	108.—	108.50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1886 4 pr.	116.75	117.25
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.65	101.65
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.70	101.70
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101.—	101.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.80	101.80
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.60	94.60
Kolei Lwów-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99.90	—.—
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	108.50	109.50
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.35	109.35
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.70	99.70
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.70	7.30
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	199.—	200.—
Clary 40 zł. mk.	60.75	61.75
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	165.—	170.—
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	29.50	30.50
Losy m. Krakowa 20 zł.	26.75	27.75
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	22.75	23.75
Palffy 40 zł. mk.	63.40	64.40
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	20.20	20.50
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	10.20	10.80
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	26.75	27.75
Salma 40 zł. mk.	79.—	80.—
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	27.—	28.—
St. Genois 40 zł. mk.	—.—	—.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	48.—	52.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	160.—	164.—
„ „ „ 50 zł. 4 pr.	69.—	73.—
Waldstein 20 zł. mk.	57.—	60.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 120 zł.	163.25	164.25
Peszt. banku handl. 500 zł.	1463.—	1467.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	363.75	364.25
Węg. banku kredyt. 200 zł.	386.50	387.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	765.—	775.—
Gal. banku hipot. 200 zł.	377.—	380.50
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	219.—	219.50
„ Austro-węg. 600 zł.	932.—	937.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	304.75	305.25
Czesk. banku związk. 100 zł.	134.50	135.50
Zivnostenska banka 100	131.50	132.50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierwsz. 200 zł.	210.—	212.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	—.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3450.—	3460.—
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	306.—	308.—
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	196.—	200.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	344.25	344.75
„ węg. galicyj. I. 200 zł.	211.75	212.75
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	451.—	455.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	272.—	273.50
Gal. karpackie naft. tow. 500 kor.	—.—	—.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	147.45	147.95
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	708.50	710.—
Schodnicy 500 kor.	600.—	610.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	177.—	178.—
N. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	58.75	58.87
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	120.05	120.20
Paryż za 100 fran.	47.60	47.65
Petersburg za 100 rubli 6 pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	—.—	—.—
Włoskie banki	45.27	45.37
Francuzkie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	47.37	47.42
O. Waluty.		
Dukat cesarski	5.68	5.70
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	9.53	9.54
20-markówka	11.75	11.79
Rossyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	58.75	58.82
Włoskie banknoty za 100 lir.	45.35	45.45
Ruble	1.27	1.27

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 10609 (580 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie zarządza na dzień 23 marca 1898 za cenę szacunkową lub powyżej tejże, a na dzień 27 kwietnia 1898 także poniżej tej ceny, każdym razem o godz. 10 przed południem w sali rozpraw. tegoż sądu publiczną sprzedaż licytacyjną nieruchomości położonych pod lk. 198 objętych wykazem hipotecznym 10 ks gr. gm. gminy Jędrzejówka ad Lipsko i będących własnością Antoniego Biedronia a to w celu wydobycia sumy 150 zł. wa. z pn., na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Cieszanowie.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Kuratorem nieznanych wierzycieli jest p. Stanisław Długoszowski c. k. notaryusz w Cieszanowie.

Cieszanów, 30 grudnia 1897.

L. 5172 (877 1—3)

OBWIESZCZENIE.

Celem oddania w przedsiębiorstwo wykonania narzutów kamiennych na szkarpach tam równoległych lit. A. B. i B¹ na Dunajcu pod Mikołajowicami odbędzie się w c. k. starostwie w Tarnowie dnia 4 marca 1898 o godzinie 12 w południe publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert

Koszta tych narzutów wraz z wyrównaniem koron i szkard obliczono w cenie fiskalnej na 12717 zł. 42 ct. w. a.

Szczegółowe warunki tego przedsiębiorstwa można przejrzeć w ces. król. Starostwie w Tarnowie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu i godzinie, mają być wniesione oferty w przepisany sposób ułożone i zaopatrzone w wadyum wynoszące 1270 zł.

Oferty oddane po terminie lub w innym urzędzie, nie zaopatrzone w wadyum albo nie sporządzone ściśle w przepisany sposób, lub też zaopatrzone w jakiekolwiek dopiski nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 31 stycznia 1898.

L. 4532 (850 1—3)

W dniach 28 lutego i 26 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krzeszowicach w kwocie 72 zł. a w. z pn. publiczna licytacya 1/3 części realności lwh. 335 ks. gr. Wola filipowska małoletnich Anny, Magdaleny, Józefa i Jędrzeja Kozbiałów własnej.

Cena wywołania 126 zł. 67 ct.

Wadyum 13 zł.

Resztę warunków przejrzeć wolno w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy

Krzeszowice, dnia 18 sierpnia 1897.

L. 5267 (812 1—3)

Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Grybowie w kwocie 136 zł. z przynależytościami odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności wykazem 56 ks. gr. Pławna objętej dłużnika Jana Zadryńskiego własnej w dwóch terminach, mianowicie w dniu 14 marca i w dniu 18 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 200 zł.

Wadyum wynosi 20 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawa zastawu na pomienionej realności po dniu 1 grudnia 1897 ustanawia się kuratorem Józefa Górskiego z Ciężkowic.

Ciężkowice, dnia 18 grudnia 1897

L 11810 (609 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 80 zł. przymusowa sprzedaż realności whl. 38 ks. gr. gm. kat. Uhnów objętej dłużników małoletnich Beiły i Dwojry Brüh własnej w zabudowaniu tut sądu dnia 17 marca i 21 kwietnia 1898 każdym razem o godz. 11 przedpołudniem przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Juliana Celewicza c. k. notaryusza.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hip. przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Uhnów, 12 grudnia 1897.

L. 7781 (793 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Wojciecha Jarosza w kwocie 12 zł. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lwh. 25 ks. gr. gm. kat. w Matysówce objętej na imię Walentego, Zofii, Magdaleny Knutlów zaintabulowanej w dniach 11 marca i 20 kwietnia 1898 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł. 60 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 16 listopada 1897.

L 5218 (853 1—3)

W dniach 2 marca i 1 kwietnia 1898 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Wojciecha Starzyckiego w kwocie 4 zł. 65 ct. a. w. z pn. publiczna licytacya 1 5 części realności lwh. 61 gm. Zalas Jędrzeja Czechowskiego własnej.

Cena wywołania 188 zł. 80 ct.

Wadyum 19 zł.

Resztę warunków przejrzeć wolno w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 10 sierpnia 1897.

L. 9619 (733 3—3)
Dnia 1 marca i 30 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności w Dziekanowicach położonej lwh. 11 objętej Marcina Bodziocha i Jana Bodziocha własnej na pokrycie pretensyi powiatowej kasy oszczędności w Myślenicach w kwotach 77 zł., 75 zł. 50 ct., 44 zł. 62 ct. i 74 zł. w. a. z pn.
Cena wywołania wynosi 4578 zł., zaś wadyum 457 zł. 80 ct.
Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Dobczyce, dnia 31 grudnia 1897.

L. 4281 (794 3—3)
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 1 lutego 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 2 marca 1898 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 611 ks. gr. gm. Tomaszowce objętej Andrzeja Kleissa własnej na rzecz Pessli Mandel i jej nieletnich dzieci pto 203 zł. 56 ct. z pn.
Cena wywołania 162 zł
Wadyum 16 zł. 20 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Tomasza Drohomireckiego w Wojniłowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Wojniłów, dnia 29 grudnia 1897.

L. 66467 (753 3—3)
W c. k. Sądzie pow. w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Selingera w kwocie 100 zł. w dniu 2 marca i 6 kwietnia 1898 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 110 w Giebułtowie położonej.
Cena wywołania wynosi 577 zł. 15 ct
Wadyum 57 zł.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Bobilewicz, zastępcą adw. dr. Langrod.
Kraków, 27 grudnia 1897.

L. 6834 (797 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się o godzinie 10 przed południem dnia 28 lutego 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 31 marca 1898 i poniżej takowej licytacya 1/7 niewydzielonej części realności pod lk. 24 w Korczówce położonej wyk. hip. l. 62 tejże gminy objętej dłużnika Petra Fedana własnej na rzecz Feigi Weiner o zapłacenie 14 zł. z pn.
Cena wywołania 169 zł. 88 ct a. w.
Wadyum 17 zł. a. w.
Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest kurator p. Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Żurawnie.
Żurawno, 12 grudnia 1897.

L. 10333 (740 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 30 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Anczla Ratha w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż połowy posiadłości lwh. 264 gm. kat. Myszyn objętej dłużniczki Anny z Wiktorowiczów Maksymiuk własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 18 lutego 1898 i dnia 18 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw dr. Markiewicz w Peczeniżynie.
Wadyum wynosi 7 zł 65 ct. a. w.
Peczeniżyn, 29 grudnia 1897.

L. 11075 (756 3—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 15 lutego 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 15 marca 1898 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 537 według wykazu hipotecz. 537 w Brzozowie położonej, Ignacego i Ludwiki Pilawskich własnej na rzecz Józefa Feiwla pto 200 zł. z przyn.
Cena wywołania 1131 zł.
Wadyum 113 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla nieznanyah z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr Dańca w Brzozowie.
Brzozów, 24 grudnia 1897.

L. 8602 (798 3—3)
O. k. Sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 170 zł. w. a. z pn. po potrąceniu 10 zł odbędzie się dnia 21 lutego 1898 i dnia 21 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności wyk. hip. l. 526 w Winnikach objętej dłużników Józefa i Anny Czubińskich własnej.
Cena wywołania 490 zł.
Wadyum 49 zł.
Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Winniki, dnia 17 grudnia 1897.

L. 11622 (741 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 35 zł. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz Herzla Blechera w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 270 gm. kat. Kluczów mały objętej dłużnika Ołeksy Łasijczuka Andrija własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 25 lutego 1898 i dnia 24 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Markiewicz w Peczeniżynie.
Wadyum wynosi 39 zł. a. w.
Peczeniżyn, 15 grudnia 1897.

L. 19615 (743 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Alojzego Hübnera przeciw Chaimowi Czerner o zapłacenie kwoty 44 zł. 55 ct. w. a. z pn odbędzie się dnia 28 lutego i dnia 30 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności whl. 354, 355 i 21 dz. I: ks. gr. gm. Śniatyn objętych dłużnika Chaima Czernera własnych.
Cenę wywołania stanowią kwoty 60 zł 20 zł. i 45 zł., zaś wadya 10% tychże
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr Rosenheck z Śniatyna
Resztę werunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.
Śniatyn, dnia 27 grudnia 1897.

Konkursa.

L. 399 (800 3—3)
KONKURS.
Wydział powiatowy Drohobycki potrzebuje na czas od 1 kwietnia do 1 listopada b. r. pomocnika technicznego obeznanego praktycznie z budową dróg.
Płaca miesięczna 70 zł.
Podania wraz z odpisami świadectw z dotychczasowego zatrudnienia wnosić należy do Wydziału powiatowego w Drohobyczu najpóźniej do 28 lutego br.
Z Wydziału powiatowego.
Drohobycz, 30 stycznia 1898

L. 84 (799 3—3)
KONKURS
na posadę rachmistrza oraz kontrolora przy Magistracie miasta w Buczaczu z płacą roczną 700 zł.
Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania najdalej do 20 lutego br. do Magistratu miasta Buczacza udowadniając, że posiadają przepisaną kwalifikacyę w myśl rozporządzenia Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 29 maja 1891 Dz. u. k. Nr. 67.
Magistrat miasta.
Buczacz, 15 stycznia 1898.

L. 465 (763 3—3)
Ogłoszenie konkursu.
W celu nadania pięciu posagów po dwieście czterdzieści ośm (248) zł. wa. z fundacyi Szczepana Zaremby Skrzyńskiego na wyposażenie pięciu panien szlacheckich, ogłasza się niniejszem konkurs
Posagi te zostaną nadane w roku bieżącym pięciu wychodzącym w t. m roku za mąż uczciwym pannom pochodzenia szlacheckiego religii chrześciańskiej, zrodzonem w prawem małżeństwie z ojca wylegitymowanego szlachectwem polskiem w metrykach szlachty galicyjskiej
Ubogie i sieroty będą miały pierwszeństwo
Rozdawnictwo wykona Wydział krajowy na przedstawienie właściciela dóbr Łużna W. W. Kazimierza i Anny Klotyldy dw. im. ze Skrzyńskich małżonków Winnickich, ewentualnie zaś takze z pominięciem tego prawa prezenty.
Kandydatki winny wnieść podania swe do Wydziału krajowego, najpóźniej do 31 maja rb. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo o stosunkach majątkowych, świadectwo moralności i dowody szlachectwa polskiego, a ewentualnie także dowody swego sieroctwa.
Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi w raz z Wiel. Ks Krakowskiem
We Lwowie, 13 stycznia 1898.

L. 53 (788 2—3)
KONKURS.
C. k. Sąd powiatowy w Milówce poszukuje rutynowanego z dobrem i szybkiem pismem dyetaryusza z miesięcznem wynagrodzeniem od 25 do 30 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Milówka, 30 stycznia 1898.

L. 255 (802 2—3)
KONKURS.
Wydział Rady powiatowej żydaczowskiej rozpisuje konkurs na posadę kancelisty.
Płaca roczna 500 zł. zł. aw., nadto w razie podróży urzędowych dyety po 2 zł. dziennie, oraz na koszta podwód po 10 centow za każdy kilometer odbytej drogi.
Kompetenci zechcą wnieść podania do Wydziału powiatowego do 20 lutego br. zaopatrzone w metrykę chrztu w dowód, iż nie przekroczyli 35 lat życia, w świadectwa odbytych studyów, oraz świadectwo z egzaminu rządowego z rachunkowości państwowej, wreszcie wykazać mają znajomość ustaw administracyjnych i biegłość w manipulacyi kancelaryjnej jak niemniej, iż obома językami krajowymi biegle władają w słowie i piśmie, a w końcu skreślić dotychczasowy przebieg życia.
Posada nadaną zostanie na razie prowizorycznie na jeden rok, po którego upływie w razie zadawalniającej służby może się kandydat nbiegać o stabilizacyę.
Z Wydziału Rady powiatowej.
Żydaczów, 1 lutego 1898.

L. 2 (869 1—3)
Ogłoszenie konkursu.
Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela gimnastyki w c. k. wyższej szkole realnej w Krakowie w X randze służbowej z poborami w myśl ustawy z dnia 19 marca 1872 (Ez. pp Nr. 28.)
Kompetenci winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum ck. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca lutego 1898.
We Lwowie, 30 stycznia 1898.

L 9921 (834 1—3)
KONKURS.
Na posadę ekspedyentów przy ck. Urzędzie pocztowym w Petrance powiecie kałuskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.
Pobory:
Płaca rocznych 150 zł.
ryczał kancelaryjny 40 zł. i wynagrodzeniem 240 zł. za codziennego posłańca pieszego do Rożniatowa i napowrót; i przy c k. urzędzie pocztowym w Tucholce w powiecie Stryjskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.
Płaca rocznych 200 zł.
za służbę telegraficzną 120 zł:
ryczałt kancelaryjny 60 zł.
wynagrodzenie 500 zł. za codzienną jazdę posłańca do Smorzego i napowrót i 560 zł. za takąż jazdę do Koziowej i napowrót.
Podania należy wnieść najpózniej do 18 lutego br. do ck. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, 1 lutego 1898.

L. 1178 (835 1—3)
KONKURS.
Przy Sądzie powiatowym w a) Wojniczu i b) Kolbuszowej opróżnioną została posada woźnego z płacą roczną 250 zł. dodatkiem aktywalnym 25%, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższy stopień płacy.
Podania o powyż-ze lub też przy innych sądach powiatowych opróżnić się mające. dla wysłużonych podoficerów zastrzeżone posady woźnych wnosić należy do dnia 10 marca 1898 ad. a) do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie ad b) do Prezydyum sądu obwodowego, w Rzeszowie.
Prezydyum sądu wyższego.
Kraków, 2 lutego 1898.

Upadłości.

L. 1 (775 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze jako instancya konkursowa zatwierdził wybór adw. dr. Justyna Witza w Samborze na stałego zawiadowcę i mianuje Arona Aberdama w Staremmieści zastępcą zawiadowcy masy konkursowej Mojżesza Greifa z Posady Chyrowskiej.
Zarazem prostuje się pomyłkę w t. s. edykcie z dnia 3 stycznia 1898 w ten sposób, że do likwidacyi zgłoszonych do masy konkursowej wierzytelności wyznacza się dzień 7 kwietnia 1898 przed komisarzem konkursowym w ces. król. sądzie powiatowym w Starej soli.
Sambor, 26 stycznia 1898.

L. 17 (875)
Do likwidacyi dodatkowo do masy rozbiorowej Maurycego Birnbauma zgłoszonych pretensyi wyznacza się termin na dzień 1 marca 1898 w tut izbie Nr. 20.
Z ck. sądu krajowego cywiln. IVII.
Lwów, 20 stycznia 1898.
Komisarz konkursowy.

L. 1 (842)
C k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza, że konkurs do majątku Antoniego Koseckiego kupca w Czortkowie uchwałą tegoż sądu z dnia 7 stycznia 1898 S. V 1|98 otwarty uchwałą z d. dzisiejszego zniesiony został.
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopzlu
Oddział, V, 31 stycznia 1898.

L. 78659 (874)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż dnia 16 grudnia 1897 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych w tomie III str. 26 pod poz. 314|5 przy firmie K. Tuszyński i spółka zanotowano, że spółka ta w dniu 18 października 1895 przez wystąpienie Włodzimierza Eminowicza rozwiązana została, następnie tę firmę wykreślono, takową do rejestru handlowego dla firm pojedynczych przeniesiono i przy takowej w tomie III str. 40 poz. 949|1 zanotowano, iż jej właścicielem jest Karol Tuszyński.
Lwów, 31 grudnia 1897.

Kuratele.

L. 13218 (820 2—3)
Katarzyna Laska z Monasterza uznaną za umysłowo chorą, kuratorem ustanowiono Jana Laskę.
C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 10 grudnia 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4161 (450 3—3)
OGŁOSZENIE.
W krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie rozpoczyna się rok szkolny 1898/99 z dniem 5 kwietnia 1898.
Celem krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie jest teoretyczne i praktyczne wykształcenie młodzieży na ogrodników uzdolnionych do prowadzenia ogrodów miejskich.
Do szkoły może być przyjęty każdy kandydat który:
1. wykaże się, że przynajmniej 15 rok życia ukończył, że odbył z dobrym postępem obowiązkową naukę w szkole ludowej, jest umysłowo i fizycznie zupełnie zdrów i nie nagannych obyczajów;
2. w terminie przez Dyrekcyę oznaczonym złoży egzamin wstępny służący do ocenienia, czyli kandydat jest wogóle rozwinięty umysłowo, ażeby mógł korzystać z nauk w tej szkole udzielanych.
Kandydaci, którzy odbyli przynajmniej jednoroczną praktykę ogrodniczą, a uczynią zadość powyż wymienionym warunkom mają pierwszeństwo do przyjęcia przed innymi.
Koszta utrzymania ucznia w zakładzie wynoszą 165 zł. w. a. rocznie.
Synowie ubogich rodziców przyjęci być mogą na koszt funduszu krajowego.
Każdy wstępujący do zakładu powinien być zaopatrzony w dostateczną bieliznę i dobre buty juchtowe.
Podania o przyjęcie wnosić należy najdalej do 15 marca 1898 do Dyrekcyi kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie, która na żądanie udzieli wszelkich bliższych wyjaśnień.
W Tarnowie, 20 stycznia 1898.

(548 3—3)
Pan Ludwik Majewski adw. we Lwowie zrezygnował z adwokatury z dniem 6 stycznia 1898.
Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, 15 stycznia 1898.

L. 9478 (549 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa posiadacza książeczki Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rzeszowie stowarzyszenia zarejestrowanego z odpowiedzialnością ograniczoną z daty Rzeszów 9 maja 1892 l. 84 na imię Seliga Heuberga i na kwotę 50 zł. opiewającą, aby takową w terminie 6 miesięcznym od dnia trzeciorazowego umieszczenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w tut. sądzie złożył, gdyż po upływie bezskutecznym tego czasu wyż wspomniana książeczka za nieważną i mocy prawnej pozbawioną uznaną będzie.
Rzeszów, 7 października 1897.

L. 8113 ex 1898.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 42. część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1898 w Galicyi.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru		Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu	
					marcu	kwietniu	marcu	kwietniu
C. i k. Komenda I. korpusu w Krakowie.								
		Chrzanów	Chrzanow		28 Lutego Chrzanow		1, 2, 3, 4. 5, 7.	
			Jaworzno		8 Jaworzno		9, 10.	
	1		Kszeszowice		11 Kszeszowice		12, 14. 15, 16(½).	
		Kraków (miasto)	Kraków		16 popołudn. Kraków		17, 18, 19, 21, 2?, 23, 24, 26.	
		Kraków (okręg)	Kraków				28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5.
		Bochnia	Bochnia		28 Lutego Bochnia		1, 2, 3, 4. 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14. 15(½).	
	2	Wieliczka	Wieliczka		15 popoł. Wieliczka		16, 17, 18, 19, 21(½).	
			Dobczyce		21 popoł. Dobczyce		22, 23, 24, 26(½)	
13.		Podgórze	Podgórze		26 popoł. Podgórze		28, 29, 30, 31.	
		Gorlice	Gorlice		28 Lutego Gorlice		1, 2, 3, 4 5.	
			Biecz		6 Biecz		7, 8, 9, 10.	
		Nowy Targ	Nowy Targ		11 Nowy Targ		12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21.	
		Nowy Sącz	Muszyna		22 Muszyna		23, 24.	
	1		Nowy Sącz		25 Nowy Sącz		26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5.
		Limanowa	Limanowa			13 Limanowa		14, 15, 16, 18, 19, 20, 21. 22, 23
20.		Grybow	Grybów			24 Grybów 1 Maja Nowy Sącz		25, 26. 27, 28, 29. 30.
		Myślenice	Maków		28 Lutego Maków		1, 2, 3(½).	
			Jordanów		3 popoł. Jordanów		4, 5.	
			Myślenice		6 Myślenice		7, 8, 9, 10.	
		Biała	Oświęcim		10 Oświęcim		12, 14, 15.	
			Biała		16 Biała		17, 18, 19, 21, 22(½)	
	1		Kęty		22 popołudniu Kęty		23, 24. 26.	
		Zywiec	Zywiec		27 Zywiec		28, 29, 30, 31	1, 2. 4. 5, 6.
		Wadowice	Wadowice			7 Wadowice		14, 15 16, 18, 19. 20.
			Zator			21 Zator		22, 23.
56.			Kalwarya			24 Kalwarya 29 Wadowice		25, 26, 27, 28.
		Jasło	Jasło		28 Lutego Jasło		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14. 15.	
	1	Pilzno	Brzostek		16 Brzostek		17, 18, 19.	
			Pilzno		20 Pilzno		21, 22. 23. 24, 26	
		Dąbrowa	Dąbrowa		27 Dąbrowa	6 Tarnów	28 29, 30. 31.	1, 2, 4, 5.
		Brzesko	Wojnicz		1 Wojnicz		2. 3. 4, 5.	
			Brzesko		6 Brzesko		7. 8. 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16.	
57.	2	Tarnów	Tarnów		17 Tarnów		18, 19. 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29 30, 31.	1.
C. i k. Komenda X. korpusu w Przemyślu.								
	1	Żydaczów	Mikołajów		28 Lutego Mikołajów		1, 2, 3, 4(½).	
		"	Żydaczów		4 popolud. Żydaczów 11 popołudniu Stryj powrót		5, 7, 8, 9, 10, 11½.	
		Kałusz	Kałusz		28 Lutego Kałusz		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10.	
		Dolina	Rożniatów		11 Rożniatów		12, 14. 15.	
		"	Dolina		16 Dolina		17, 18, 19, 21, 22(½).	
		"	Bolechów		22 popoł. Bolechów		23, 24, 26, 28.	
		Stryj	Skole		29 Skole		30, 31.	1, 2, 4, 5.
9.	2	"	Stryj		6 Stryj powrót			20, 21, 22, 23, 25. 26, 27.
		Dobromil	Bircza		1 Bircza		2, 3, 4, 5.	
		"	Dobromil		6 Dobromil		7, 8, 9, 10.	
		Brzozów	Brzozów		11 Brzozów		12, 14. 15 16, 17. 18.	
		"	Dynów		19 Dynów		21. 22. 23 24.	
		Przemyśl	Krzywcza		25 Krzywcza		26, 28, 29(½).	
10	1	"	Przemyśl		29 popoł. Przemyśl		30, 31	1. 2. 4. 22 23. 25
		Kolbuszowa	Kolbuszowa		28 Lutego Kolbuszowa		1, 2, 3, 4, 5. 7, 8, 9.	
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg		10 Tarnobrzeg		11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19. 21(½).	
	1	Mielec	Mielec		21 popoł. Mielec	3 Rzeszów	22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31	1, 2.
		Rzeszów	Rzeszów				1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10 11, 12, 14.	
		Ropczyce	Dębica		15 Dębica		16, 17, 18(½).	
		"	Ropczyce		18 popoł. Ropczyce		19, 21. 22, 23, 24, 26.	
40.	2	Strzyżów	Strzyżów		27 Strzyżów	5 Rzeszów powrót	28. 29. 30. 31.	1, 2, 4.
		Lisko	Ustrzyki dolne		28 Lutego Ustrzyki dolne		1, 2, 3, 4, 5.	
		"	Lisko		6 Lisko		7, 8, 9, 10.	
		"	Baligród		11 Baligród		12, 14, 15.	
		Krosno	Krosno		16 Krosno		17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28.	
		Sanok	Rymanów		29 Rymanów		30, 31.	1.
45.	1	"	Sanok			2 Sanok powrót		4, 5, 20, 21, 22, 23, 25. 26. 27.
		Drohobycz	Drohobycz		28 Lutego Drohobycz		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14. 15, 16(½).	
		Staremiasto	Staremiasto		16 popoł. Staremiasto		17, 18, 19, 21, 22. 23, 24.	
		Turka	Turka		25 Turka		26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5(½).
77.	1	Sambor	Sambor			5 i 6 Sambor powrót		20, 21, 22, 23. 25 26, 27, 28, 29. 30.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży w miesiącu marcu	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie czynności w miesiącu marcu	Dnie czynności w miesiącu kwietniu
	1	Jaworów	Jaworów	28 Lutego Jaworów		1, 2, 3, 4, 5.	
		„	Krakowiec	6 Krakowiec		7, 8, 9, 10.	
		Mościska	Mościska	11 Mościska		12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.	
		„	Sądowa Wisznia	20 Sądowa Wisznia		21, 22, 23, 24.	
		Rudki	Rudki	25 Rudki		26, 28, 29, 30(1/2).	
		„	Komarno	30 popoł. Komarno		31.	1, 2, 4, 5.
		Gródek	Gródek		6 Gródek powrót		20, 21, 22, 23.
		„	Janów		24 Janów, 29 popoł. Gródek powrót		25, 26, 27, 28, 29(1/2)
89.	2	Rawa	Rawa	28 Lutego Rawa 16 Gródek		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.	
		Nisko	Nisko	28 Lutego Nisko		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9.	
		Łańcut	Leżajsk	10 Leżajsk		11, 12, 14, 15, 16.	
	1	„	Łańcut	17 Łańcut		18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30.	
		Jarosław	Sieniawa	31 Sieniawa			1, 2, 4, 5.
		„	Jarosław		6 Jarosław powrót		20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29.
		Cieszanów	Cieszanów	28 Lutego Cieszanów		1, 2, 3, 4, 5.	
90.	2	„	Lubaczów	6 Lubaczów, 13 Jarosław powrót		7, 8, 9, 10, 11, 12.	

C. i k. Komenda XI. korpusu we Lwowie.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży w miesiącu marcu	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie czynności w miesiącu marcu	Dnie czynności w miesiącu kwietniu
		Zbaraż	Zbaraż	28 Lutego Zbaraż		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8.	
		Skałat	Skałat	9 Skałat		10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.	
	1	Trembowla	Trembowla	20 Trembowla		21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31(1/2).	
15.		Tarnopol	Tarnopol	31 popoł. Tarnopol			1, 2, 4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29.
	1	Kosów	Kosów	28 Lutego Kosow		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12	
		Sniatyn	Sniatyn	25 z Wyżnicy	5 Kołomyja	26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4.
24.	2	Kołomyja	Kołomyja	13 Peczeniżyn		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
			Peczeniżyn	18 popoł. Kołomyja		14, 15, 16, 17, 18(1/2).	
	1	Lwów (miasto)	Lwów			1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.	
		Lwów (okręg)	Lwów			16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29.	
		Sokal	Sokal	28 Lutego Sokal		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
30.	2	Zółkiew	Zółkiew	13 Zółkiew 24 Lwów		14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23	
		Rohatyn	Rohatyn	1 Rohatyn		2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
		Bóbrka	Bóbrka	13 Bóbrka		14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22.	
	1	Przemyślany	Przemyślany	23 Przemyślany		24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.
		Brzeżany	Brzeżany		3 Brzeżany		4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28.
	2	Buczacz	Buczacz	27 i 28 Lutego		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17	
55.		Podhajce	Podhajce	18 Podhajce	1 Brzeżany	19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	
		Tłumacz	Tłumacz	28 Lutego Tłumacz		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
		Bohorodczany	Bohorodczany	13 Bohorodczany		14, 15, 16, 17, 18, 19	
		Nadwórna	Nadwórna	20 Nadwórna		21, 22, 23, 24, 26, 28.	
	1	Stanisławów	Stanisławów	29 Stanisławów		30, 31.	1, 2, 4, 5, 12, 13.
			Obertyn		20 Obertyn		21, 22, 23.
58.		Horodenka	Horodenka		24 Horodenka 1 Maja Stanisławów		25, 26, 27, 28, 29, 30.
		Brody	Brody	28 Lutego Brody		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14.	
	1		Załoźce	15 Załoźce		16, 17, 18, 19, 21.	
			Zborów	22 Zborów		23, 24, 26, 28, 29, 30.	
		Złoczów	Złoczów	31 Złoczów			1, 2, 4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27.
80.	2	Kamionka	Kamionka	28 Lutego Kamionka 16 Złoczów		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15	
	1	Husiatyn	Husiatyn	28 Lutego Husiatyn 13 Czortków		1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
			Mielnica	11 Mielnica		12, 14, 15, 16, 17(1/2).	
		Borszczów	Borszczów	17 popoł. Borszczów		18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28(1/2).	
	2		Zaleszczyki	28 popoł. Zaleszczyki		29, 30, 31.	1(1/2)
		Zaleszczyki	Tłuste		1 popoł. Tłuste 6 Czortków		2, 4, 5.
95.		Czortków	Czortków				20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29

Lwów, dnia 27 Stycznia 1898.

L. 1757 (824 2—3)

OBWIESZCZENIE

C. k. Wyższy Sąd krajowy we Lwowie, ogłasza niniejszem, że pan Tabiński c. k. notaryusz w Mostach wielkich, wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 21 października 1897 l. 23783 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Nadwórnie z dniem 12 lutego 1898 z urzędowania w Mostach wielkich ustępuje a dnia 15 lutego 1898 urzędowanie w Nadwórnie obejmuje.

Lwów, dnia 29 stycznia 1898.

L. 168 (826 2-3)

Przeciw Chaji czyli Klarze Reich także Stern zwanej, której miejsce pobytu jest niewiadome, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Esterę z Waldbergów Hessel pozew o uznanie za zgasłą resztującej pretensyi 350 zł z większej 1000 zł. w. a. i wykreślenie takowej ze stanu biernego połowy realności wyk. hipotecz. l. 744|III. i 755|III m. Lwowa objętych.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na 24 lutego 1898 godz. 9 przed południem w tut. sądzie sala II. 2 piętro.

Celem strzeżenia praw pani Chaji czyli Klary Reich także Stern zwanej, ustanawia się pana dr. Stanisława Dobieckiego adwokata we Lwowie plac Bernardyński l. 12 kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na tejże koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd powiatowy. S. I.

We Lwowie, dnia 21 stycznia 1898.

L. 15720 (551 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegow. w Stryju, wzywa posiadacza dwóch kwitów wystawionych przez c. k. Urząd podatkowy w Dolinie a to: 1. kwitu z daty Dolina 1 maja 1890 na złożoną pod art. 22 książeczkę wkładkową galicyjskiej kasy oszczędności Nr 11084 na 330 zł. 01 ct. opiewającej i 2. kwitu z daty Dolina 30 czerwca 1890 na złożony pod art 28 zapis długu państwa Nr. 218338 na 100 zł. z kuponami od 1 listopada 1891 bieżącymi, ażeby w przeciągu roku, sześć tygodni i trzech dni, powyższe kwity tem pewniej złożyli, w przeciwnym bowiem razie takowe uznają się z upływem terminu edyktalnego za nieważne, a wystawca tych kwitow nie będzie obowiązany dawać posiadaczowi żadnej odpowiedzi.

Stryj, 29 grudnia 1897.

L. 11997 (550 2—3)

Zawiadamia się nieobecnego wtórpozwanego Jana Betleja, że w sporze na skutek wniesionego przez Tomasza Betleja pozwu de praes. 16 listopada 1891 l. 10479 o własność parceli Nr. 468 w Warzycach się toczącym, zarządził sąd krajowy wyższy jego przesłuchanie, czy do wniesionych przez ustanowionego dla wpierwpozwanego Szymona Betleja kuratora pism spornych przystępuje lub też odrębną obronę wnieść chce.

Gdy miejsce pobytu Jana Betleja nie jest wiadome, przeto wzywa się go, by w trzech miesiącach do tut. sądu się zgłosił, oświadczenie takie złożył lub ustanowionemu dla niego kuratorowi adresatowi dr. Chwalibogowi w Jaśle środków obrony udzielił, albo innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż inaczej skutki zaniechania, sam sobie przypisać [sic: przy-]

C. k. Sąd powiat. miej. deleg.

Jasło, 24 grudnia 1897.

Wyroki prasowe.

Zl. 18 (511)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 24 December 1897, Z. 1656|14312, die Weiterverbreitung der Nummer 7216 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 24 December 1897 wegen des Artikels: „I frati all' ospitale — Un po di storia rettrospettiva“ nach §. 302 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897, Zahl 1651|14299, die Weiterverbreitung der Nummer 348 der in Rom erscheinenden Zeitschrift: „Il Don Chisciotte“ vom 19 December 1897 und der Nummer 2711 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „L'Italia del Popolo“ vom 19—20 December 1897 nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897 Z. 1642|14300, die Weiterverbreitung der Nummer 318 der in Venedig erscheinenden Zeitschrift: „Gazzetta di Venezia“ vom 19 December 1897 und Nummer 349 der in Rom erscheinenden Zeitschrift; „La Tribuna“ vom 19 December 1897 nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897 Z. 1450|14298, die Weiterverbreitung der Nummer 354 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Supplemento al Caffaro“ vom 21 December 1897 nach §§. 63 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897 Z. 1655|14311, die Weiterverbreitung der Nummer 79 der Zeitschrift: „Il Lavoratore“ vom 24 December 1897 wegen des Artikels: „Assolutismo e socialismo“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Jänner 1898, Pr. XI 10|98|2, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Delavec“ vom 8 Jänner 1898 wegen des Artikels: „1847—1898“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1898, Pr. V 1|98, die Weiterverbreitung der Nummer 62 der Zeitschrift; „Idea Italiana“ vom 3. Jänner 1898 wegen des Artikels: „Meditazioni. A proposito d'un recente articolo della „Nuova Antologia“ nach §. 65 a, St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Parg hat mit dem Erkenntnisse vom 22 December 1897, Zahl 28545, die Weiterverbreitung der Probenummer der in Pardubitz erscheinenden Zeitschrift: „Neodvisle Listy“ vom 4 Dezember 1897 wegen des Artikels: „Pamatna schuze obecniho zastupitelstva v Pardubicich“ nach §§ 302 und 493 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 December 1897, Zahl 31121, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Prazske obcanske noviny“ vom 18 December 1897 wegen der Artikel: „Sjezd zemskych duverniku“. „Stanne pravo v Praze“ und „Rvacky mezi vojiny“ nach §§. 63 und 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ai 1863 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1897, Z. 3 404, die Weiterverbreitung der Nummer 24 der in Böhmisch-Brod erscheinenden Zeitschrift: „Nase Hlasy“ vom 19 December 1897 wegen der Artikel: „O vecech zidovskyh“, „Brodecti obcane v zajeti“, „Na co bylo zapomenuto“ und „Z Prahy“ nach §§ 3 0, 302 und 305 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1897, Z 31403, die Weiterverbreitung der Nr. 52 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 21 December 1897 wegen der Artikel: „Narodni Ocista“, „Slova nebo ciny?“, „Rozsudky pred prazskym soudem“, „Nemci agituji“ und „Subskribovati na ples“ nach §§. 300, 302 und 305 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1897 Z 31408, die Weiterverbreitung der Nummer 351 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Narodni Politika“ vom 20 December 1897 wegen des Artikels: „Schuze mladoceskych zemskych duverniku“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 December 1897, Zahl 31493, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „V Pred“ vom 22 December 1897 wegen der Artikel: „Politicky rozhled“, „Socialni-demokraticke udavacstvi“ und „Za nekolik dni“ nach §§. 63 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 December 1897, Zl. 31548 die Weiterverbreitung der im Verlage der Zeitschrift: „Zar“ in Prag erschienenen nichtperiodischen Druckschrift: „Bodlaci“ Napsal J. Bodlak (Julius Myslik) nach §. 493 St. P O verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 December 1897, Zl. 31546, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Ruda Zar“ vom 23 December 1897 wegen der Artikel: „Ucel zarizeni mezinarodniho“ und „O privlastnovani“ nach §§. 63, 300, 302 St. G. und Art IV. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 December 1897, Z 31492, die Weiterverbreitung der Nummer 51 der Zeitschrift: „Ceska Straz“ vom 22 December 1897 wegen der Artikel: „Novota v praxi konfiskacni“ und „Lid rika“ nach §§. 300 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897, Zl. 31615, die Weiterverbreitung der Nummer 52 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Vysehrad“ vom 23 December 1897 wegen der Artikel: „Besedy“, „Sjezd zemskych duverniku narodni strany svobodomyslne“, „Nova jazykova narizeni“, „Matieni skola v Dubenci vyhorela“, „Delegace“ und „Prazske zivnostnictvo“ nach §§. 63, 64, 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897. Z. 31658, die Weiterverbreitung der Nummer 58 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Obrana Zemledelcu“ vom 24 December 1897 wegen der Artikel: „Po zjezdu duverniku“, „Ve vysetrovaci vazbe“, „Odsuzovani pri demonstracich prazskych zatcenych“ und „Spravedlnost kazdemu“ bis „budiz vyloucen“ nach §§. 300 und 305 St G. verboten.

Zl. 19 (564)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 3 der periodischen Druckschrift: „Der Eisenbahner“ vom 20 Jänner 1898 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Eine Dienstesentlassung aus politischen Gründen“. 1. in der Stelle von „Die Aera Guttenberg“ bis „Textes hier folgen“; 2. in der Stelle von „Die beiden Ukase“ bis „zu Boden geschmettert!“ „Seite 2, Spalte 1, 2 und 3) das Vergehen nach §. 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt

Wien, am 21 Jänner 1898.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nummer 3 der periodischen Druckschrift: „Der Eisenbahner“ vom 20 Jänner 1898 (der Confiscation zweite Auflage!) auf Seite 3 abgedruckten Gedichte mit den Aufschriften: „Naturgeschichtlich“, „Sprüche“ in ihrer Gänze und „Moderne Xenien“ in der Stelle von „Zwei Geschlechter“ bis „ist Prälat“ das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt

Wien, am 21 Jänner 1898.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift: „Die volle Wahrheit über den Tod des Kronprinzen Rudolph von Oesterreich“ von Ernst Edler von der Planitz. Berlin. Verlag von A. Pichler & Comp. 24. Auflage, zur Gänze das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St P. O. bestätigt, und nach §. 37. Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt

Wien, am 21 Jänner 1898.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 December 1897, Zahl 31547, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Lidovy List“ vom 22 December 1897 wegen des Artikels: „Odsouzen pro urazku cisare Josefa II.“ nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897, Zl. 31657, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der in Prag erscheinenden Zeitschrift: „Sipy“ vom 24 December 1897 wegen der Illustration: „Stastne a vesele svatky“ sammt Text und wegen des Artikels: „Badeni vzal — Gane dal“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897, Z. 10069, die Weiterverbreitung der Nummer 96 der Zeitschrift: „Nationale Zeitung“ vom 24 December 1897 wegen des Artikels: „Eine Impertinenz“ nach §§. 491, 493 St. G. und Art V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R G Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28 December 1897 Z. 11659, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der in Rakonitz erscheinenden Zeitschrift: „Krakovec“ vom 20 December 1897 wegen des Artikels: „Pripominame nasemu obchodnictvu“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 December 1897, Zahl 31738, die Weiterverbreitung der Nummer 52 a der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 24 December 1897 wegen der Artikel: „Narodni ocista“ und „Otevreny list panu c. k. statnimu zastupci Ad. Morstadtovi a panu c k radovi zemskeho soudu Rudolfowi Vysinovi v Praze“ nach §. 300 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 December 18 7, Z. 31739, die Weiterverbreitung der Nummer 355, der Zeitschrift: „Narodni Listy“ Morgenausgabe, vom 24 December 1897 wegen des Artikels: „Zabadny vyjev pred nemeckou skolou ve Vrsovicich“ nach §§ 302, 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 31 December 1897, Z. 10167, die Weiterverbreitung der im Verlage von M. Herzums Wittwe erschienenen Druckschrift (Gedicht von Otto Scharf): „Weckruf an das Egerland“ nach §. 302 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkenntnisse vom 14 December 1897 Zl. 3854, die Weiterverbreitung der Nummer 92 der Zeitschrift: „Jizeran“ vom 11 December 1897 wegen der Artikel: „Svaty Vaclave, patrone ceske zeme“ und „Z dovskym spoluobcanum“ nach §. 493 St. P. O verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L 8 659 (501 3—3)

C. k. miej. del. Sąd powiat. S. I., podaje do wiadomości, że dnia 12 października 1897, umarła we Lwowie Antonina Witoszyńska, nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do jej spadku, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, aby w przeciągu jednego roku, od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasowo dr. Margasz, adwokat we Lwowie, kuratorem ustanowiony został, przeprowadzony zostanie z tymi i tym przyznany, którzy wniosą oświadczenie przyjęcia onegoż i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się do spadku nikt nie oświadczył, cały spadek zostanie przez Skarb Państwa, jako bezdziedziczny ściągnięty.

Lwów, dnia 18 grudnia 1897.

L 11491 (758 3—3)

Nieobecnego i niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Sempruch a zawiadamia się, że przeciw niemu wniósł Juda Schmidt pozew drobiazgowy o zapłatę kwoty 8 zł. 38 ct. a. w. w załatwieniu którego to pozwu termin do rozprawy na dzień 19 lutego 1898 godzina 9 rano wyznaczono, a dla nieobecnego ustanowiono kuratora w osobie Ludwika Miąsika notaryusza z Rozwadowa

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, 22 grudnia 1897.

L. 22358 (455 3—3)

Vom k. k. städt. delegirt. Bezirksgerichte in Kolomea wird in Folge des Gesuches des Hersch Ramler aus Kolomea de praes. 13 Dezember 1897 Zl. 21725 des vom k. u. k. Militär-Verpflegs-Magazin in Stanislau über die vom Hersch Ramler aus Kolomea erlegte und sub Jour. Art. 696|97 beeinnahmte aus zwei Stück 1|5 5% 1680-er Staatslose Serie 9404 Nr. 260 IV. Abtheilung, und Serie 9504 Nr. 18 III. Abtheilung mit je 42 Coupons vom 1 November 1896 a 100 fl, sowie Ein Stück 4¼ percent Einlagsbüchel der städtischen Spaarkasse in Kolomea Nr. 10535 vom 10 Juli 18996 pr 160 fl. ö. W., bestehende Caution ausgestellten Depositenscheines de dato Stanislau 10 August 1896 der allfällige Besitzer des abgängigen Depositenscheines aufgefordert seinen Besitz binnen Einem Jahre 6 Wochen und 3 Tagen so gewiss beim hiesigen k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, als sonst dieser Depositenschein für nichtig und die restliche Wirkung desselben gegen das k. u. k. Militär-Verpflegs-Magazin in Stanislau für erlosehen erklärt werden würde.

Kolomea, am 23 Dezember 1897.

L. 9650 (519 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Herscha Hochbergera, iż na skutek wniesionej przeciw niemu przez Jakóba Riegelhaupta z Szalowy skargi wekslowej pto 178 zł de praes 16 września 1897 l. 8153 wydany nakaz zapłaty z d 18 września 1897 l. 8153 doręcza się ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Hozerowi w Grybowie zarazem wzywa się Herscha Hochberga, by temuż kuratorowi dostarczył środków obrony ewentualnie by innego pełnomocnika sobie ustanowił i o tem sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki z tąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Nowy Sącz, 20 listopada 1897.

L 79815 (503 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wdrażając na prośbę Izaaka Frenkel per. adw. dr. Jakób Reiss we Lwowie w d. 22 grudnia 1897 do l. 79815 wniesioną w myśl art 73 ust weksl postępowanie amortyzacyjne, wzywa posiadacza rzekomo zaginionych następujących weksli: a. wekslu z daty Lwów d. 5 marca 1895 na sumę 50 zł. opiewającego w jeden miesiąc od daty płatnego przez Izaka Frenkla wystawionego a przez Sozomena Kowblańskiego akceptowanego, b. wekslu z daty Lwów 4 stycznia 1895 na sumę 250 zł. wa opiewającego w dwa miesiące od daty płatnego przez Izaka Frenkla wystawionego a przez Arona Losch i Feige Losch akceptowanego, ażeby w przeciągu dni 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej weksle te sądowi tut tem pewniej przedłożył lub prawa swoje do takowych wykazał, ileże na ponowne żądanie proszącego takowe za umorzone uznane zostaną

Lwów, 31 grudnia 1897

L. 53932 (422 2—3)

C k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Czernę Immerglück, że kasa oszczędności m. Krakowa wniosła przeciw Feiwlowi Brummerowi i przeciw niej jako spadkobiercyni Breindli Brummerowej dwa podania egzekucyjne, a mianowicie o przemianę prawa zastawu dla sumy 1200 zł. intabulowanej na karcie C. realności lk 285 Dz VIII w Krakowie w egzekucyjne, oraz o dozwolenie sekwestracyi dochodów pomienionej wyż realności i że wydane na skutek tych podań ts. uchwały z dnia 24 września 1897 l. 40300 i z dnia 1 października 1897 l. 40301 doręczono ustanowionemu dla niej kuratorowi ad actum adw. dr. Hermanowi Brummerowi w Krakowie.

Kraków, 23 grudnia 1897.

L. 10668.

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan zarazy pyskowo-racicowej w kraju c. k. Namiestnictwo znosząc swe rozporządzenie z 23 stycznia br. l. 6524, zezwala na wolny obrót zwierzętami racicowemi także i w okręgach sądowych Frysztackim (pol. powiat Strzyżów) i Wielickim (pol. powiat Wieliczka).

W miejscowościach zapowietrzonych zarazą pyskowo racicową obowiązują przepisy weterynarno-policyjne, wydane przez dotyczące c. k. Starostwa.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie w następnym dniu po ogłoszeniu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5 lutego 1898.

L. 253 (878)

List gończy.

Więźniowie: Józef Görlitz rodem z Lowkowic w Szlązku pruskim, tamże przynależny, 62 at. wyznania rzymsko-katolickiego, stanu wolnego, faktor przy zakupnie bydła; wyrokiem c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 13 marca 1895 l. 14 8 za zbrodnię kradzieży i usiłowanego morderstwa na 7 lat ciężkiego więzienia skazany; i

Wawrzyniec Kaczor rodem z Bęczarki, powiat Myślenicki, 25 lat, wyznania rzymsko-katolickiego, stanu wolnego, rzeźnik piekarski; wyrokiem c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 9 czerwca 1896 l. 1414 za zbrodnię kradzieży na 5 lat ciężkiego więzienia skazany;

zbiegli dzisiejszego dnia w ubraniu cywilnem z więzienia z tutejszego c. k. Zakładu karnego.

Uprasza się uprzejmie śledzić za niemi i w razie przytrzymania tutaj odstawić.

Opisanie osoby:

Görlitz Józef: wzrost wysoki, twarz pociągła, włosy szpakowate, brwi ciemne, oczy czarne, nos i usta proporcyonalne, zęby 1 brakuje, mówi po polsku i niemiecku, znaki szczególowe żadne.

Kaczor Wawrzyniec: wzrost średni, budowa ciała silna, twarz okrągła, włosy blond, brwi ciemne, oczy siwe, nos i usta proporcyonalne, zęby zdrowe, mówi po polsku, znaki szczególne żadne.

C. k. Dyrekcya Zakładu karnego.

Wiśnicz, dnia 3 lutego 1898.

L. 47 (845 1—3)

Przeciw ks. Michałowi Szostkiewiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku przez powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku przez dr. Iskrzyckiego adwok w Sanoku pozew o 180 zł. 29 ct.

Na podstawie pozwu z praes. 6 listopada 1897 l. 14429, została audyencya na dzień 1 marca 1898 godz. 10 przed południem w biurze Nr. 21 wyznaczoną.

Celem strzeżenia praw ks. Michała Szostkiewicza, ustanawia się pana dr. Flakowicza adwokata w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie ks. Michała Szostkiewicza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział II.

W Sanoku, dnia 22 stycznia 1898.

L. 893 (855 1—3)

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia nieobecną Antoninę Geleta recte Geleńską, że w sporze drobiazgowym Arona Fischlera peto 11 zł. 80 ct. dla niej kuratora w osobie Michała Deca ze Zmulisk ustanowił i termin do rozprawy na dzień 4 marca 1898 wyznaczył.

Leżajsk, 31 stycznia 1896.

L. 2100 (841 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stryju, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w r. 1898, ogłaszane będą wszelkie wpisy w rejestrze handlowym uskutecznione w Gazecie Lwowskiej, w Gazecie Wiedeńskiej (Wiener Zeitung), a wpisy do rejestrów Spółek zarobkowych i gospodarczych w Gazecie Lwowskiej i Przeglądzie prawa i administracyi we Lwowie.

Stryj, 31 grudnia 1897.

L. 10 (864 1—3)

Przeciw Wojciechowi Kiczkowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Strzyżowie przez Jakóba Markowskiego pozew o 140 zł.

Na podstawie pozwu została wyznaczona w tutejszym sądzie audyencya do ustnej rozprawy na dzień 16 marca 1898 o 9 rano w biurze Nr. 1.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Kiczka ustanawia się pana Zygmunta Hozera c. k. notaryusza w Strzyżowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział I.

W Strzyżowie, dnia 14 stycznia 1898.

L. 18854 (424 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi, ustanowił w sprawie Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego dla handlu i przemysłu w Sniatynie przeciw Jakóbowi Goldner i tow. o 65 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jakóba Goldnera i tow. adwok. dr. p. Zipsera kuratorem z substytucyą adw. dr. p. Hullesa i doręczył kuratorowi adw. dr. p. Zipserowi nakaz zapłaty z 4 września 1897 l. 17797 dla Jakóba Goldnera przeznaczony.

Kołomyja, 16 października 1897.

L. 4561 (554 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Węgrzynowicza, że przeznaczoną dla niego uchwałę z 24 sierpnia 1896 l. 379 dozwalającą intabulacyi prawa własności ciała hip. whl 637 ks. gr. gm. Oleszyce stare objętego na rzecz Mikołaja i Maryi Łucko, doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Sołapie adw. w Lubaczowie.

Lubaczów, 20 maja 1897.

C. k. Rada Sądu krajowego.

L. 6084 (555 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Szymona Zuckerkandla i Dinę Sigal, że ts uchwała tabularna w sprawie egzekucyjnej skarbu państwa o zapłacenie zaległości podatkowych 21 zł 42 ct dnia 15 maja 1896 l. 2821 zapadła, ustanowionemu kuratorowi Michałowi Fedorskiemu z Białegokamienia doręczoną została.

Olesko, 7 listopada 1897.

L. 435 (520)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie (Oddział IV.) podaje do wiadomości, że równocześnie uskutecznionym został wpis w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmy Hofman's Stärkefabrik przedsiębiorstwo wyrobu krochmalu do połysku w Tarnowie na Zabłuciu, której dzierżycielem jest Chaim Hoffmann.

Tarnów, 15 stycznia 1898.

L. 1770 (508)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, że na ogólnem zgromadzeniu Stowarzyszenia Wzajemna pomoc w Krynicy w dniu 7 lutego 1897 odbytem zatwierdzono ponowny wybór na dalszy czas p. Józefa Konarskiego na członka Dyrekcyi, zaś pana Stefana Krynickiego na zastępcę członka Dyrekcyi tego Stowarzyszenia.

Nowy Sącz, 17 kwietnia 1897.

L. 7208 (495 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hrycka Obacza, ze celem doręczenia uchwały tab. z d. 28 marca 1896 l. 2470 wydanej w przedmiocie wpisu prawa zastawu dla 90 zł. zpn. aw whl. 492 gm. Boryszkowce na rzecz Herscha Akselrada, ustanowiony został kurator ad actum w osobie Semena Iwasiuka z Boryszkowiec i temuż uchwała doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielnica, 6 sierpnia 1897.

L. 25336 (522 1—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mortka Rappaporta, iż dlań przeznaczoną ts. uchwałę z d. 1 kwietnia 1897 l. 6144, którą Abraham Fertig zaintabulowanym został za właściciela 15|3200 części z 4|10 części majętności Podlesie dotąd Mortka Rappaporta własnych, doręczył ustanowionemu w tym celu kuratorowi w osobie adwokata dr. Salza w Tarnowie.

Tarnów, 30 grrdnia 1897.

L. 78 (337)

Przeciw Mojżeszowi Fassowi kupcowi, końcowo w Przemyślu zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, został wniesionym do ck. sądu obwodowego jako handlowego w Przemyślu przez Stowarzyszenie handlowe dla handlu i przemysłu w Przemyślu pozew o zapłatę sumy wekslowej 90 zł. aw.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z d. 8 stycznia 1898 Cw. 7|98 którego pozwanemu nie doręczono, takowy w ck. Urzędzie pocztowym i telegraficznym jest złożony i którego doręczenie kuratorowi równocześnie się zarządza.

Celem strzeżenia praw Mojżesza Fassa ustanawia się p. dr Włodzimierza Błażowskiego w Przemyślu kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Mojżesza Fassa w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu

Oddział II. 13 stycznia 1898.

L. 217 (571)

Przeciw Leibowi Greberowi Kupcowi końcowo w Sanoku zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Przemyślu przez Maksymiliana Sobla pozew o zapłatę sumy wekslowej 300 zł. wal. austr.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 21 stycznia 1898 bw. 217/90 i równocześnie ustanawia się dla Leiby Grebera z miejsca pobytu niewiadomego kuratora ad acutun w osobie adw. dr. Stanisława Angermanna.

Celem strzeżenia praw Leiby Grebera ustanawia się pana dr Stanisława Angermana adw. w Przemyślu.

Tenże kurator zastępywać będzie Leibę Grebera w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika niezamianuje.

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu

Oddział II. dnia 21 stycznia 1898.

L. 4551 (630 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem d ręcze ia rezolucyi z 2 lipca 1897 l. 4051 w sprawie Berla Grünasa a Maryem Grünes o intabulacyę prawa współwłasności do parcel gruntowych lk. 8285, 8286, i 8287 w Smolniku położonych Pańka Sękiely w 3|4 częściach a Maryi Sekieła w ¼ części współwłasnych z whl. 156 wydzielić się mających dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Sekieła kuratora w osobie Pylypa Perih ze Smolnika.

O czem się Maryę Sekieła celem strzeżenia swych praw zawiadamia.

Baligród, 2 lipca 1897.

L. 63986 (657)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż dnia 10 października 1897 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych w tomie I strona 224 wedle poz. 441|4 firmę Ludwik Krokowski wykreślono.

Lwów, 11 listopada 1897.

L. 22351 (570)

Vom kk Kreis als Handels-Gerichte in Kolomea wird bekannt gegeben, dass bei der am 21 November 1897 abgehaltenen ausserordentlichen General-Versammlung der Mitglieder der Handels und Gewerbebank in Kolomea der § 5 des Statutes abgeändert worden ist.

Kolomea, am 30 Dezember 1897.

Doniesienia prywatne.

Są do nabycia w księgarniach dzieła naukowe pedagoga **Reussnera** p. t.

Najlepsza Metoda

najłatwiejsza do bardzo prędkiego a gruntownego nauczenia się języków obcych bez nauczyciela, z objaśnieniem wymowy i z Kluczem na końcu każdego dzieła:

„Samouczek“ **Polsko-niemiecki,** kurs wstępny. (**Elementarz**) po 15, 30, 52 ct. kurs I 90 ct , kurs II. zł. 2·30 — komplet (oba kursy) zł. 3·—.

„Samouczek“ **Polsko—francuski,** kurs I. 13 zeszytów, kurs II 24 zeszytów, gramatyka Polsko-Francuska 10 zeszytów po 22 ct., na zaliczkę wysyła się tylko 20, 10 lub przynajmniej 6 zeszytów.

„Samouczek“ **Polsko — angielski** kurs I. zł. 1·12, kurs II. zł. 1·80, komplet zł. 2·62.

Amerykański **Przewodnik** z rozmówkami angielskimi, wydanie II. znacznie powiększone ct .·—·75.

„Samouki“ **wielcy ludzie,** t. j. 33 życiorysy najsławniejszych ludzi z 16 rycinami, zł. 1·20 zł. w oprawie eleganckiej zł. 2·25.

Petöfi **Aleksander** król poetów węgierskich nieśmiertelny wieszcz i bożyszcze narodu węgierskiego, poeta nad poetami zł. 1·05 w oprawie eleganckiej zł. 1.80. 53

Na zaliczkę pocztową wysyłają powyższe dzieła wszystkie księgarnie we **Lwowie** i w **Krakowie,** tudzież **F. Westa w Brodach** i **Kubaczka** i **Lange w Białej.**

Główny skład w Warszawie przy ul. Złotej Nr. 6. wysyła tylko za gotówkę w monecie lub markach pocztowych anstryackich.

Medal Złoty — Hors Concours

ASTHMA i KATARY

Leczą się przez użycie

Cygaretek i Proszku

ESPIC

FUMIGATEUR PECTORAL — CIGARETTES ESPIC

DUSZNOŚĆ

KASZEL, ZAKATARZENIE, NEWRALGIE

Fumigator piersiowy ESPIC do nakadzania jest najskuteczniejszym środkiem do pokonania słabości organów oddechowych.

Cygaretki ESPIC'a były **pierwsze** które przepisywano przeciw Astmie i **jedyne** których rozgłos utrwaliło sześćdziesięcioletnie powodzenie.

Przyjęte w szpitalach francuskich i zagranicznych i upoważnione specyalnie w Cesarstwie Rossyjskiem z następującą wzmianką:

«**Rada Lekarska Cesarstwa,** *biorąc na uwagę* że «*Cygaretka przeciw Astmie* **Espic'a są rzeczywiście «skuteczne w napadach Astmy, upoważnia «wprowadzanie tego specyfiku do Rossyi.»**

Proszek antyastmatyczny **ESPIC**'a składający się z tych samych roślin co cygaretka, zalecany jest szczególnie osobom delikatnym, którym z trudnością przychodzi używanie tych ostatnich.

WE WSZYSTKICH ZNACZNYCH APTEKACH FRANCYI I ZAGRANICĄ.

Sprzedaż hurtowu: **20, ul. Saint-Lazare, w Paryżu.** Wymagać własnoręczny podpis jak wyżej.

35

Celem położenia tamy nadużyciom niektórych restauratorów, mam zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że

piwo okocimskie

sprzedają na szklanki tylko następujące firmy:

Naftula Toepfer, ulica Trybunalska l. 12,
Adler Markus, plac Akademicki.
Arnold Nathan Rynek.
Auerhahn Hermann Kopernika 12
Arnold Wilhelm ul. Batorego.
Bukalski Władysław Szeptyckich.
Breitmayer Wilhelm Trybunalska 10.
Ehrlich Józef kawiarnia Teatralna.
Flieg Józef, ul. Jagiellońska l. 22.
Fried Jakób, Rynek 13.
Garfunkel Osiasz, pod Polakiem, ul. Wałowa.
Genzel Ignacy, ul. Kazimierzowska l. 11
Górski Zygmunt, ul. Krasickich l. 7.
Graf F., ul. Karola Ludwika l. 33.
Grünfeld Adolf Janowska 7.
Heller Jakób Sobieskiego 24.
Hellman Wilhelm ul. Kazimierzowska.
Herold Antoni, ul. Sykstuska 14.
Jankowski Józef, ul. Halicka.
Kraus Adolf ul. Skarbkowska 9.
Kostkiewicz August, ul. Wałowa l. 13.
Kozłowski Władysław, ul. Gródecka 79.
Kirsch J. ul. Solarni.
Landes Michał Skarbkowska 4. 15
Lemel S. ul. Gródecka 54
Löwenheck Jakób ul. Trybunalska 4.
Ludwig Jan, ulica Krakowska l. 7.
Łopaczyński Wojciech, ul. Gródecka 79.
Noweżeniuk J., ul. Kopernika 4.
Ost Wilhelm, ul Grodzickich l. 4.
Post Szymon, ul. Krakowska 6.
Pomeranz A., Rynek 7.
Przybylski Karol, ulica Teatralna naprzeciw Kościoła OO. Jezuitów.
Reinbach Pinie, plac Gołuchowskich.
Rothberg Abraham, ul. Kazimierzowska pod złotym Capkiem.
Rudziński Antoni, restauracya kolejowa,
Reich Samuel, Rynek.
Salzberg H., ulica Kołłątaja róg Kazimierzowskiej
Osias Schwarzer, ul Gródecka.
Sonnenstein Dawid, róg Gródeckiej i Solarni.
Stoff S., ulica Sobieskiego
Tannenbaum Wilhelm, ul. Karola Ludwika l. 31.
Tennenbaum Ignacy, Jagiellońska 4.
Tänszer S. B., Chorążczyzna 20
Teichmann Teofil, Dominikańska 2.
Ważny Jan, ul. Czarnieckiego.
Zimmet H., ul. Kazimierzowska.
Zuckermann Szymon, ul. L. Sapiehy.
Życzyński Leonard, róg ul. Mikołaja i Zyblikiewicza

Główne zastępstwo i skład piwa beczkowego u p. **Ozyasza Wixla i Syna,** ul. Bogusławskiego l. 13, telefonu nr. 6.

Skład piwa flaszkowego u p. S. Wiesera, Sykstuska 14, telefon 149.

Na przyszłość ogłaszać będę każdej niedzieli w pismach lwowskich nazwiska restauratorów, którzy **piwo okocimskie** sprzedają a nadto zastrzegam sobie wystąpić w drodze sądowej przeciwko sprzedaży innego piwa pod marką okocimskiego.

Jan Götz,
browar w Okocimie

We wszystkich składach Perfum, Aptekarzy, Drogistów i Fryzyerów znajduje się

VELOUTINE

Puder ryżowy specyalnie

PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM

Przez **Ch^les FAY,** Fabrykanta Perfum

PARYŻ, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYŻ

34

Bank ludowy i związkowy

we Lwowie

(ul. Słowackiego 8 naprzeciw głównej poczty)

Stowarzyszenie zarejestrowane z ogran. poręką

rozpoczyna swoją działalność

jako organ centralny dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych i instytut finansowy dla osób fizycznych w Galicyi z W. Ks. Krakowskiem i na Bukowinie

z dniem 15 lutego 1898

Reeskontnje weksle po stopie procentowej do 6 od sta i przyjmuje wkładki oszczędnościowe. które oprocentowuje po 5 od sta sam uiszczając podatek rentowy.

W tych dniach wyjdzie

nakładem księgarni H. Altenberga we Lwowie

inżyniera S. Kornmana

Mapa Galicyi i Bukowiny

w skali 1 : 750 900 (format 90×60 cm.

Mapa ta wykonana w kilkunastu kolorach, zawiera wszelkie drogi rządowe, krajowe, powiatowe i gminne; koleje żelazne już istniejące i projektowane, rzeki spławne i żeglowe, odległości ważniejszych miejscowości, podział na powiaty (w kolorach).

Mapa odznacza się nadzwyczaj czystym drukiem i jest bardzo przejrzysta.

Cena wraz z trzy i pół arkuszowym dodatkiem statystycznym zł. 1·80, podklejona na płótnie (w kwart) zł. 2·60, jako mapa ścienna (podklejona na płótnie) z wałkami zł. 3.20.

Zamówienia przyjmują wszystkie księgarnie tudzież księgarnia nakładowa **H. Altenberga, we Lwowie.**

86

Towarzystwo krajowe dla handlu i przemysłu

odznaczone złotym medalem za wyroby lniane

poleca

wielki wybór płócien korczyńskich

własnego wyrobu

bielizny stołowej, gotowej bielizny damskiej i męskiej, ręczników, drelichów, ścierek, chustek do nosa i t. p.

Wielki wybór kołder i materacy własnego wyrobu

Kompletne wyprawy ślubne od 200 zł.

Ceny fabryczne.

Składy towarów:

Lwów, Akademicka l. 2 (Hotel Georga),
Kraków ul. Floryańska l. 26, Przemyśl ul. Franciszkańska l. 16, Stanisławów gmach Dyrekcyi kolei państw.

Na żądanie posyłamy próbki z cenami. — Zamówienia uskutecznia się odwrotną pocztą. 6

C. k. uprzyw.

Fabryka szkła

taflowego i źwierciadłowego

KUPFER & GLASER

Lwów, ul. Kazimierzowska 28.

polecają swe najlepsze

wyroby krajowe

szkła w taflach

we wszystkich jakościach i rozmiarach zwłaszcza

szyby solinowe (belgijskie),

szkło dachowe

kolorowe, matowe i w deseniach,

szkło źwierciadłowe,

jak i lustra w ramach itp.

Oszklenia nowych budowli wykonywuje się pod gwarancyą najstaranniej. 30

Kit i dyament do rznięcia szkła.

PRECZ Z PRZYPALANIEM! 30 LAT POWODZENIA

LINIMENT GENEAU

Płyn tłusty odwilżający P. Geneau

DLA KONI CUGOWYCH I WSZELKICH INNYCH

Jedyny *środek zewnętrzny,* zastępujący wypalania bez bólu i bez wylinienia.

Przyjęty przez najsławniejszych *weterynarzy, chodowców, ujeżdżaczy; utrzymujących stadniny,* etc., etc.

Szybkie i niezawodne leczenie okulawień, stłuczeń, zboczenia i wykrzywienia pęcin, nabrzmienia nóg, narośli i guzów na nogach, itp. itp.

Środek odprowadzający i *rospędzający.*

Bandażowanie ręczne w 3 i 4 minutach, bez wystrzygania sierści. *Cena: 6 franków.*

Skład: Apteka **GÉNEAU,** 275, *ulica Saint-Honoré, w Paryżu.*

We Lwowie w aptekach p. p. Mikolascha, Wewiórskiego, Krzyżanowskiego, Ehrbara i Ruckera. 149

Ogłoszenie.

2-gi Jarmark wiosenny

w mieście gubernialnem Piotrkowie

na konie, inwentarz, narzędzia rolnicze, powozy, bryczki, uprząż, obuwie, odzież i inne przedmioty handlu,

odbędzie się w marcu 1898 roku a mianowicie: 14, 15, 16, 17 i 18 marca, t. j. w poniedziałek, wtorek, środę, czwartek i piątek 3-go tygodnia Wielkiego postu, now. stylu.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.